

புதிய அனநாயகம்

1-13 நவம்பர் '69

3-24

விடல கு: 1-50

யார்க்கிய-இலன்னிய அரசியல் குழு

எச்சரிக்கை! ஓட்டுவேட்டைக்கு வருகிறார்கள்

ஆசிரியர்
'புதிய ஜனநாயகம்'
21, பாலாஜிசிங் தெரு,
சைதாப்பேட்டை
சென்னை-600 015.

அன்புள்ள ஆசிரியருக்கு,
● நங்களின் புதிய ஜனநாயகம் இதனை சில நாட்களாகப் படிக்கும் வாய்ப்பை எங்கள் ஊர் இளைஞர்கள் அமைத்துள்ள மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் வழியாகப் பெற்றேன். புதிய ஜனநாயகத்தில் பிரசுரமாகும் அனைத்தும் அறிவு நிறைந்த மக்களால் வரவேற்கப்படும் என்பது நிச்சயம் காவல்துறை பற்றிய உண்மைகளை மிகத் தைரியமாக எடுத்துக் கூறும் நங்களைப் பாராட்ட வார்த்தைகளை இல்லை.
டி. கே. பிள்ளை கே. தோப்பூர்
● நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை—ஊழல்களை, சமூக விரோதக் காட்டு மிராண்டித் தனங்களை பரபரப்பாக்கி வியாபாரம் செய்யும் பிழைப்புவாத நாலாந்தர—நாசகார பத்திரிக்கைகளுக்கு மத்தியில் புதிய ஜனநாயகத்தின் புரட்சிகர சேவை என்பது அளப்பரியது. புதிய ஜனநாயகம் படிக்கத் தொடங்கியதும் நான் வேறெந்த பத்திரிக்கையையும் தொடுவதே கிடையாது. என்னோடு என்வால் முடிந்த அளவிற்கு மற்றவர்களையும் படிக்கச் செய்தும் வருகிறேன். தொடரட்டும் நமது புரட்சிப் பணி! சோம. சிவகுமார் மன்னார்குடி.
● போலீஸ் என்பது அமைப்பு ரீதியில் திரட்டப்பட்ட ஒரு சமூக விரோத வன்முறைக் கும்பல் என்பதை எடுப்பாகவும் எளிமையாகவும் ஆரணிக்கவேண்டும் நிருபித்துக் காட்டிய தங்களுக்கு வாழ்த்துக்கள்! இருப்பினும் புதிய ஜனநாயக சமூக அமைப்பில்—சோசலிச சமூக அமைப்பில் போலீஸின் தன்மை—கடமைகளைப் பற்றி எழுதியிருந்தால் இக்கட்டுரை சிறப்பாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.
பாகூர்
● கும்பலைத் தோலு கட்டுரைவில் விபச் ன்றும் தொழு ன்றார்கள்ளிடமும் ன்றால் வாங்கு ட்டு அதன் பல்படுத்தி

யிருக்கலாம். 'அனைவருக்கும் வேலையா?' என்ற கட்டுரை சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. புதிய கலாச்சார வாசகர் வட்டம் நெய்வேலி—வடலூர்
● உழைக்கும் மக்களின் வாரிசுகள் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்கெடுக்க முடியாதபடி பின்னுக்குத் தள்ளப்படுவதையும், மேட்டுக்குடியினரின் வாரிசுகளுக்கே முன்னுரிமை தரப்படுவதையும், இதனால் சியோல் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டியில் இந்தியா தகர்ப்பதக்கத்தை மட்டுமே பெற முடிந்ததையும் வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தோடு எழுதியது மிகச் சிறப்பாக இருந்தது. மார்க்ஸ், அகன் மதுரை
● புரட்சியைப் படைத்து வருகின்ற புதிய ஜனநாயகமே—நீ மிரட்டலுக்கு அடிபணிந்திடாதே மூடர்களுக்கு இடங்கொடுத்திடாதே! உண்மையை உலகுக்கு வழங்குகின்ற உத்தம ஏடுன்று பெயரெடுத்து உண்மையின் உயிராக உடலாக ஒளிவிசித் திகழ்ந்திட வாழ்த்துகிறேன் செல்வமணி திருச்சி
● இதழ் எண் 22ன் தலையங்கம் சிறப்பாக உள்ளது. பத்திரிக்கை சுதந்திரம்—கருத்து சுதந்திரத்தின் குரல் வளையை நெறிக்கத் துடிக்கும் பாசிச கும்பலைத்தோலுரித்து தொடர்ந்து கட்டுரைகள் வரவேண்டும். விளையாட்டு வீரர்கள் எந்த வர்க்கத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்? ஏன் உழைக்கும் வர்க்கத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை விஞ்ஞான நூர்வமாக விளக்குவதாக சமூகால் ஒலிம்பிக்பற்றிய கட்டுரை சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. வாரிசுகளுக்கு வேலை கோரும் போரட்டம் எவ்வாறு பிற்போக்கானது, தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கே என்னாது என்பதை சித்தாந்த ரீதியாக நடைமுறை உதாரணங்களோடு விளக்கி, என்றும் பயனளிக்கக்கூடியதாக 'அனை

வருக்கும் வேலையா?...? என்ற கட்டுரை அமைந்திருந்தது. வாசகர் வட்டம் மதுரை
● போலீசைத் திருத்த முடியுமா? என்ற கட்டுரை, ஒரு புரட்சிகர இதழின் தனித்தன்மைக்கேற்ப மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. இக்கட்டுரையின் பல இடங்களில் அச்சுப் பிழைகள் உள்ளன. இது போன்ற குறைகள் தொடராமலிருக்க கவனமாக பணியாற்றுங்கள்.
இன்பராசன் கடலூர்
● கேடயம்—மனஹசை ஓடுகாவிடும்பலுக்கு பதில் சொல்லி புதிய ஜனநாயகத்தின் புரட்சிப் பக்கங்களை வினாடிக்காதீர்கள். ஈழப் பிரச்சினையில் இவர்களது பரிசுசிக்கத் தக்க நிலைப்பாட்டினால் அம்பலப்பட்டு போனதைக்கூட ஏற்றுக் கொள்ளாத இந்தப் புரட்டர்களிடம் எதற்கு விவாதம்? தகடுர் தம்பி ஊற்றங்கரை
● 'அனைவருக்கும் வேலையா? வாரிசுக்கு வேலையா?' என்ற கட்டுரை தொழிற்சங்க பிழைப்புவாத சுயநல கோரிக்கைக்கான பிற்போக்கான போராட்டங்களைத் தோலுரித்துக் காட்டியது. இதுபோன்ற மார்க்சிய-லெனினிய சித்தாந்த விளக்கக்கட்டுரைகளை தொடர்ந்து எழுதுங்கள். ஓபுனிசாமி, தொ. சேடர்பாளையம்
● புதிய ஜனநாயகம் ஏட்டில் வெளியாகும் கட்டுரைகளும் படங்களும் எவராலும் மறுத்துக்கூற முடியாத ஆதாரநூர்வமான உண்மைகள். போலீசைத் திருத்த முடியுமா என்ற கட்டுரை மிக அருமை இதுதான் இன்றைய இந்தியா புதிய ஜனநாயக ஏட்டின் சிறப்பம்சம். புரட்சிமிகு கருத்துக்களைப் பாரெங்கும் பரப்பி வரும் புதிய ஜனநாயகம் நிச்சயம் புரட்சியை சாதிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மன்னார்குடி சங்கீத்
● புஜவில் வெளியாகும் கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் ஓரே நடையில் உள்ளன. கட்டுரைகளின் நடை மாறுபடவேண்டும். கட்டுரைகளில் நீண்ட சொற்றொடர்கள் வருகின்றன. இதனால் விஷயங்களை விளங்கிக் கொள்வதில் சிரமம் ஏற்படுகிறது. இக்குறைகளை தவிர் தல் நல்லது. வாசகர் வட்டம் அரியலூர்
● இதழ் எண் 21ல் கருத்து சுதந்திரத்துக்குக் கல்லறை என்ற அடிப்படம் சிறப்பு. ராஜீவின் மரணிய கொலைப்படை என்ற கட்டுரை பாசிச கும்பலைத் தோலுரித்துக் காட்டியது. இதழின் தலையங்கம் மிக அருமை. வாசகர் வட்டம் கல்லை

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

மூன்றாமாண்டு

24

1-15 நவம்பர் '88

உள்நாடு

தனி இதழ் : ரூ 1.50
ஆண்டு சந்தா : ரூ. 36

வெளிநாடுகள்
(விமானத் தபாலில்)

ஆண்டு சந்தா : ரூ 170

படைப்புகள் அனுப்பவும்
மற்றும்
அனைத்துத் தொடர்புக்கும்

எஸ். மதியழகன்
ஆசிரியர், 'புதிய ஜனநாயகம்'
21, பாலாஜிசிங் தெரு
சைதாப் பேட்டை
சென்னை-600 015.

www.padiappakam.com
தொழிற்சங்க துரோகத்தலைமை அம்பலப்பட்டுப் போனது!

“இந்த ஆண்டும் தொழிலாளர்—போனஸ் பிரச்சினை தகராறு எதுவுமின்றி முடிந்தது” — என்று மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடுகிறார்கள் முதலாளிகள். “இது வரை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி நடந்தது. எனவே ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆளும் கட்சியி் அடுத்த தேர்தலைக் கவனத்தில் கொண்டு தொழிலாளர்—போனஸ் பிரச்சினையில் நெளிவு—சுழிவாக நடந்து கொண்டது. இந்த ஆண்டு ஆளுநர் ஆட்சி யாருக்கும் அஞ்சாமல், யாருக்கும் சாதகமாக இல்லாமல் துணிச்சலான முறையில் அணுகித் தீர்த்து வைத்தது.”

இந்த ஆண்டு மட்டுமல்ல. கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக இப்படியேதான் தொழிலாளர்—போனஸ் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. சென்னை டி.வி.எஸ், டி.ஐ சைக்கிள் மற்றும் திருச்சி சிம்கோ மீட்டர் போரட்டங்களுக்குப் பிறகு குறிப்பிடும்படியான பெரிய தொழில் தகராறுகள் எதுவும் இல்லைதான். எல்லாமே “சமூகமான” முறையிலேயே தீர்க்கப்படுகின்றன. அதற்குப் பொருள் தொழிலாளர்களின் தேவைகள்—பிரச்சினைகள் அனைத்தும் பூர்த்தியாகி, தீர்ந்து, நிம்மதியாக வாழுகிறார்கள் என்று அர்த்தமா? அவர்கள் கோரும் அளவு அல்லது அதிலே ஏதாவது ஒரு பகுதியை முதலாளிகளே மனமுவந்து வழங்கி விடுவதால் தொழிலாளர்கள் ஆறுதல் அடைந்து விட்டார்கள் என்று அர்த்தமா?

இரண்டுமே இல்லை. டி.வி.எஸ்—டி.ஐ சைக்கிள், சிம்கோ மீட்டர் போராட்டங்களை எம்ஜிஆர் ஆட்சிபாசிச முறையில் ஒடுக்கிய பிறகு தொழிலாளர்களின் நியாயமான எந்தப் போராட்டத்துக்கும் தலைமையேற்க தொழிற்சங்கவாதிகள் குறிப்பாக போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள் மறுக்கின்றனர். “போராடுவதற்கு சாதகமான நிலைமை இல்லை, பலமும் இல்லை. போராடினால் ஒடுக்கப்படுவீர்கள், இழப்புகள் நேரிடும்” என்கிற எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தை தலைமையே நடத்துகின்றது. கடந்த எட்டாண்டுகளில் ஏதாவது ஒரு சில தொழிலாளர் போராட்டங்கள் நடந்தாலும் அவை தலைமையை மீறித் தன்னெழுச்சியாக நடந்தவைதாம்!

தொழிற்சங்கத் தலைமையின் கையாலாகத்தனத்துக்கு, சமரச சரணடைவுக்கு, துரோகத்தனத்துக்கு ஒரு சான்று போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் பிரச்சினை. அரசு கழகங்கள் நிறுவப்பட்டபிறகு பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் சம்பள உயர்வு மற்றும் போனஸ் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டதே இல்லை. அரசே ஒரு தலைப்பட்டசமாக முடிவுகளை அறிவித்து, அதை ஏற்கும்படி நிர்ப்பந்திப்பதில் வெற்றி கண்டு வருகிறது. மீறி, எதிர்த்துத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் குதித்தால் ஆளும் கட்சி குண்டர்களையும்—போலீசையும் ஏவி அடக்கி ஒடுக்கி விடுகிறது.

தொழிற்சங்கத் தலைமையின் துரோகம் இந்த ஆண்டு பட்டவர்த்தனமாகத் தெரிந்து விட்டது. போக்குவரத்துத் தொழிலாளருக்குப் பாதகமான ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பம் போட்டுவிட்டு, காத்திருந்த 5000 தொழிலாளர்களிடம் அதைவிளக்கிக் கூறாமலேயே தலைமறைவாக ஒடிவிட்டது தலைமை. அதன் பிறகு தொழிலாளிகள் தன்னெழுச்சியான வேலை நிறுத்தத்தில் குதித்தனர். எல்லாத்தொழிற்சங்கப் பெயர்பலகைகளையும் அடித்து நொறுக்கி சங்கக் கொடி மரங்களையும் வெட்டிச் சாய்த்தனர். காக்கிச் சட்டையைக்கிழித்து, பேருந்து படம் பதித்துக் கொடியேற்றினர். தொழிலாளருக்குப் பாதகமான ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டதற்காக தலைவர்கள் பெருந்தொகை லஞ்சம் பெற்றதாகப் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

திராவிடக்கட்சிகள், “தேசிய”க் கட்சிகள், போலிக் கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள் உட்பட அனைத்துச் சங்கங்களும் துரோக ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ளனர். அத்தனை பேருக்கும் எதிராகவே தொழிலாளர்கள் திரளிந்தெழுந்தனர். சரியான, புரட்சிகரத் தலைமை இல்லாமற் போகவே தன்னெழுச்சியான தொழிலாளர் போராட்டம் ஒரு நாளுக்கு மேல் நீடிக்கவில்லை.

இருப்பினும் தொழிற்சங்கத் தலைமையினரின் துரோகத் தனத்தைத் தொழிலாளர்கள் புரிந்து கொள்ள இது உதவியது. ஆனால் அது மட்டும் போதாது. இந்தத் தொழிலாளர் போராட்டத்தை மற்ற பிரிவு மக்கள் ஆதரிக்கவில்லை, ஒதுக்கியிருந்தனர் குறிப்பாக நடுத்தர மக்கள் எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதையும் தொழிலாளர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். போக்குவரத்துக் கட்டண உயர்வு உட்பட மற்ற பிரிவு மக்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளின் போது ஒதுக்கியிருந்து, பிழைப்புவாது அடிப்படையிலான தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்குள் தொழிலாளர்கள் சரணடைந்து இருப்பதாலேயே இந்த நிலைமை நிலவுகிறது.

எனவே துரோகத் தொழிற்சங்கத் தலைமையை நிராகரித்து, புரட்சிகர அமைப்புகளின் சீழ் தொழிலாளர் திரள வேண்டும். பிழைப்புவாது தொழிற்சங்கவாத குறுகிய நலன்களைக் கைவிட்டு பிற பகுதி மக்களுடனாகியே வேண்டும். இவற்றின் மூலமே தொழிலாளர் இயக்கத்தில் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியைத் தீர்த்து முன்னேற முடியும்.

கு ிப்பாய் பெட்ரோலியம் கச்சா எண்ணெய் 10 அமெரிக்க டாலர். அதாவது 145 ரூபாய்க்கும் கீழே விழுந்து விட்டது. இது 1970க்கு முந்திய, அதாவது 18 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய விலையை விடக்குறைவு. ஆனால் நமது நாட்டு நிலைமை என்ன? பெட்ரோலியம் கச்சா எண்ணெயிலிருந்து வடித்தெடுக்கப்படும் பெட்ரோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய் போன்றவற்றின் விலை கடந்த 18 ஆண்டுகளில் சராசரி நான்கு மடங்கு ஏறியிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் விலை ஒரு ரூபாய்க்கும் குறைவு. வெளிச் சந்தையில் தாராளமாகவும் கிடைக்கும். இப்போது லிட்டருக்கு 4 ரூபாய் கொடுத்தாலும் கிடைப்பதில்லை.

உலக அளவில் பெட்ரோலியம் எண்ணெய் விலை வீழ்ந்தும் இந்த நிலை. இத்தனைக்கும் தமிழ்

ஏற்றம்? என்றது. வாகன உற்பத்திக்கு அரசுதானே அனுமதி கொடுக்கிறது? அதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதில் எண்ணெய் விலையை ஏற்றுவது எந்த வகையில் நியாயமானது? தும்பைவிட்டு வாலைப் பிடிக்கும் இந்தத் "துள்கள்" கொள்கையும் ஒரு உள் நோக்கத்தோடுதான் வந்தது. உலகச் சந்தையில் குறைந்த மலிவான விலைக்குப் பெட்ரோலியம் கச்சா எண்ணெய் வாங்கி இங்கே அதிகமான—கொள்ளை விலைக்கு விற்பதால் கிடைக்கும் லாபம் யாருக்குப் போகிறது? அரசுக்குத்தான்! எண்ணெய் வயல்கள், சுத்திகரிப்பு ஆலைகள், மொத்த வியாபாரம் அத்தனை யிலும் ஆதிக்கம்—ஏகபோகம் அரசுக்குத்தான்! எனவே இந்தவிலை ஏற்றத்தால் அரசு அடிப்பதோ ஏகபோக லாபம்; கொள்ளையோ கொள்ளை!

அதே சமயம் இறக்குமதியாகும் வெளிநாட்டு செய்தித்தாள்களின் விலையொன்றும் ஏறிவிடவில்லை. அதை மொத்தமாக இறக்குமதி செய்து விற்பது அரசுக்குச்சொந்தமான அரசு விற்பனைக் கழகம் (State Trading Corporation). அரசும் இந்தக்கழகமும் மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறை விலையேற்றிக் கொண்டே போகின்றன.

ஒராண்டுக்கு முன்பு ஒரு டன் வெளிநாட்டு செய்தித்தாள்கள் விலை 8200 ரூபாய் ஆக இருந்தது. ஆறுமாதத்துக்கு முன்பு 9,500 ரூபாயாக உயர்ந்தது. இப்போது 12,000 ரூபாய் ஆகிவிட்டது. ஒராண்டுக்கு முன்பு வெளிநாட்டு செய்தித்தாள்கள் உள்நாட்டு செய்தித்தாள்களை விட 1,500 ரூபாய் விலை குறைவு; தரமாகவும், அதிகப்பத்திரிக்கைகள் அச்சிடக் கூடியதாகவும் இருந்தன. இப்போது ஏறக்குறைய உள்நாட்டு, வெளிநாட்டுச் செய்தித் தாள்கள் ஒரே விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் ஒருவகையில் இந்த விலையேற்றம் நியாயமானதாகத் தெரியும். உள்நாட்டு செய்தித் தாள்கள் விற்பனைக்குத் தேவையான சந்தை ஏற்படுத்த இது அவசியமானதுதான் என்று தோன்றும். ஆழமாகப் பார்த்தால் இரண்டு உண்மைகள் புரியும்.

வெளிநாட்டுச் செய்தித்தாள்களை விட உள்நாட்டுச் செய்தித்தாள்களின் உற்பத்தி—அடக்க விலை கூடுதலாக உள்ளது; தரமாகவும் இல்லை. அடுத்து வெளிநாடுகளில் குறைவான விலைக்கு வாங்கப்பட்ட செய்தித் தாள்கள் இங்கே அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. அதை விலையேற்றி விற்பதாலும், விதிக்கப்படும் வரியாலும் கிடைக்கும் கொள்ளை லாபம் யாருக்குப் போகிறது? அரசுக்குத்தான்! செய்தித்தாள்களை இறக்குமதி செய்தவதும் விற்பதும் அரசு வியாபாரக் கழகத்துக்கு மட்டுமே ஏகபோக உரிமை உள்ளது. சேதாரமாகிப் போன தாள்களை அதனிடமிருந்து ஏலத்தில் எடுத்துவிற்கும் உரிமை மட்டும்தான் தனியாருக்கு உள்ளது. புகையிலைவியாபாரத்தைப்போல இதிலும் அரசுக் கட்டுப்பாடு (கண்ட்ரோல்) உள்ளது. எனவே இந்த விலை ஏற்றத்தால் அரசு அடிப்பதோ ஏகபோக லாபம்—கொள்ளையோ, கொள்ளை!

அரசு- நாட்டிலேயே மிகப்பெரிய ஏகபோக ரண்டல் நிறுவனம்

நாட்டில் காவிரிப் படுகையிலும், ஆந்திராவில் கிருஷ்ணா கோதவரிப் படுகைகளிலும் இவற்றுக்கு அப்பால் கடற்பகுதியிலும், பம்பாய்க்கு மேற்கே ஆழ்கடற்பகுதியிலும் குஜராத், அகாம் மற்றும் வடக்கிழக்கிந்தியாவிலும் பல இடங்களில் புதிதாகப் பல எண்ணெய் ஊற்றுக்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலிருந்து பலகோடி ிப்பாய் எண்ணெயும் உறிஞ்சி எடுக்கப்படுகின்றன. இருந்தாலும் எண்ணெய் விலை குறையவில்லை. ஏறிக் கொண்டதான் போகிறது.

இந்த ஆண்டு எண்ணெய் விலை ஏற்றியபோது அதற்குக் கோமாளித்தனமான காரணம் ஒன்றறயும் அரசுசொன்னது. "சாலை வாகனங்களின் எண்ணிக்கை பெருகி விட்டன; அதைக் கட்டுப்படுத்தவே எண்ணெய் விலை

அவதூறுச் சட்டம் வாப ளானது; பத்திரிக்கைச் சுதந்திரம் தப்பியது என எண்ண வேண்டாம்! கடந்த இரண்டு மாதங்களில் மட்டும் நாட்டிலுள்ள எல்லாப் பத்திரிக்கைகளும் 25 காசிலிருந்து ஒரு ரூபாய்வரை ஏற்றிவிட்டன. காரணம் என்ன? பத்திரிக்கைகளை அச்சிடும் செய்தித்தாள்கள், குறிப்பாக இறக்குமதியாகும் வெளிநாட்டுச் செய்தித்தாள்கள் 50 சதவிகிதம் விலை ஏறிவிட்டன.

வேரெல்லில் இரண்டு மாங்காய் அடித்து விட்டது அரசு. விலை தறிக்கொண்டே போனால் பத்திரிக்கைகளை வாங்குவோர் குறைகிறார்கள். விற்பனை எண்ணிக்கை—வாசுதேவர் எண்ணிக்கை வீழ்ந்து விடும். பத்திரிக்கைச் சுதந்திரம் செல்லக்கூடாது என்றும் ஏட்டளவில் முடங்கிப் போகும்.

இவை இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகள்தான் இப்படி அரசே ஏகபோகக் கொள்ளையடிக்கும் வியாபாரம்—தொழில்கள் ஏராளமாக உண்டு.

நாட்டிலேயே பெரிய ஏகபோக முதலாளி யார்? பெரிய

தொழில் குடும்பம் எது? டாட்டா, பிரீலா என்று வழக்கமான பட்டியலை நீட்டுவார்கள் போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள். நாட்டிலேயே அதிகமாகக் கொள்ளை லாபமடிக்கும் முதலாளியார்? அரசு வேகமாக வளரும் தொழில் நிறுவனம் எது? அப்பாணி—ரிலையன்ஸ் பிரீலா—இந்துஸ்தான் என்று புள்ளி விபரம் சொல்வார்கள் பொருளாதாரவாதிகள். நாட்டிலேயே கம்பெனிகள்—தொழில்களை அப்படியே விழுங்கி ஏப்பம்விடும் முதலாளியார்? ஏகபோகமாக அரசு வேகத்தில் நுழையும் நிதி முதலாளியார்? இந்துஜா, டிராரியா, கோயங்கா என்று காட்டுவார்கள் பங்கு மார்க்கெட் தரகர்கள்.

இல்லை. நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய முதலாளி, ஏகபோக கொள்ளை லாபமடிக்கும் மிகப் பெரிய சங்கிலித் தொடர் கம்பெனிகளைக் கொண்ட நிறுவனம் அரசுதான்! அரசு வேகமாக வளரும் கம்பெனிகள்—தொழில்களை அப்படியே விழுங்கி ஏகபோகமாக வளரும் நிறுவனம் அரசுதான்.

அரசு கொள்ளையின் அடியும் முடியும்

“இருக்கட்டுமே! ஏராளமான வியாபாரங்கள் — தொழில்கள் — கம்பெனிகள் அரசுக்குச் சொந்தம் என்றால் நல்லதுதானே! அவை நாட்டுக்குச் சொந்தம், அவற்றிலே வரும் லாபம் மக்களுடைய நலன்களுக்காகத்தானே போகிறது. தனியார் ஏகபோக முதலாளி கொள்ளையடித்து சுயநலனுக்குப் போவதைவிட அரசு பொதுச் சொத்தாகி மீண்டும் மக்களுக்குத் தானே வருகிறது” — இப்படிப் பார்ப்பது பாரபட்சமானது. “விழுந்தால் வீட்டுக்கு இல்லையென்றால் நாட்டுக்கு” என்று லாட்டரிச் சூதாட்டத்துக்காக அரசு செய்யும் மோசடி விளம்பரம் போன்றது.

இது நேரு தொடங்கி வைத்த மோசடி. இந்திரா வளர்த்து ஆதாயம் அடைந்த பித்தலாட்டம். அண்ணாதுரையும் கையாண்ட தேர்தல் தந்திரம். “நம்ம நாட்டுக்கு கம்யூனிசம் வேண்டாம்; அது சர்வாதிகார முறை. முதலாளித்துவமும் வேண்டாம் அது சுரண்டல் முறை. கலப்புப் பொருளாதாரம்தான் வேண்டும். தனியார் ஏகபோக ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக அரசுத் துறை தொழில்கள் போட்டியிட்டு மக்களுக்கு சாதகமான பொருளாதாரத்தை உருவாக்கும்” என்று விரிய வட்டு ரகத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் நேரு. “ஜனநாயகசோசலிசம்” “சோசலிச பாணி சமுதாயம்” என்று நேரு அந்தச் சரக்கை விற்றார்.

“நாட்டின் பெரிய வங்கிகள் — தொழில்கள் ஒரு சில ஏகபோக முதலாளிகள் ஆதிக்கத்தில் உள்ளன. அவற்றை தேச உடமை ஆக்கி மக்களுக்குச் சேவை செய்வதாக மாற்ற வேண்டும்” என்றார் இந்திரா. பொதுத்துறை, அரசுத்துறை, தேசவுடமை, நாட்டுமை—இவை சோசலிச முற்போக்கு வேஷங்கட இந்திரா பூசிக் கொண்ட சாயங்கள்.

பஸ் முதலாளிகளின் ஏகபோக கொள்ளை—ஆதிக்கத்துக்கு முடிவு கட்டுவதாகப் பெரிய கம்பெனிகளை அரசு உடமை ஆக்கி கழகங்களை நிறுவும் திட்டத்தை அண்ணாதுரையும் அவரது தம்பிகளும் கொண்டு வந்தார்கள். பிறகு நலிவடைந்த ஆலைகளை அரசு மேற்கொள்வது, ஆடு, மாடு, கோழி, மீன், முட்டை, தோலுக்கெல்லாம் வாரியங்களும், கழகங்களும் வைத்தார்கள். இதனால் தமிழ்நாட்டைப் பொதுவுடமைப் பூங்காவாக மாற்றும் தூங்களை உண்மையான கம்யூனிஸ்டுகள் என்றார்கள்.

இப்படிப் “பொதுத்துறையில் ஏராளமாக மூலதனத்தைக்

கொட்டி வியாபாரம்—தொழில்கள் நடத்துவதால் திறன் குறைகிறது. நடடம் ஏற்படுகிறது, முன்னேற்றம் தடைப்படுகிறது” என்று ஆட்சிக்கு வந்தபோது சொன்ன ராஜீவ், தனியார் துறை மற்றும் ஏகாதிபத்தியக் கொள்ளைக்கு அகலக்கவுவு திறந்து விட்டார். ஆனால் அடுத்தடுத்த லஞ்சமூல்புகார்கள் வந்தன. ராஜீவின்புதிய பொருளாதாரக் கெளரவகதான் நடைமுறையில் நீடிக்கிறது; எனினும் முற்போக்கு, “சோசலிசம்” என்ற பரம்பரைப் பட்டயத்தை எடுத்துக் கட்டிக்கொண்டார்.

“தனியார் துறையானால் பிற்போக்கு; அரசுத் துறையானால் முற்போக்கு” என்பது தான் போலிக் கம்யூனிஸ்டு ஆட்சிகளின் இலக்கணம். எந்தத் துறையானாலும் “அரசுடமை”க்கு; ஏதாவது தொழிற் தகராறு வந்தால் “தேசவுடமை ஆட்சி” கூச்சல் போடுவது அவைகளின் வாடிக்கை. சோசலிச நாடுகளில் தொழில்கள்—வியாபாரம் எல்லாம் அரசுடமை ஆகவே அரசுடமை ஆக்குவது சோசலிசத்தை நோக்கிய முற்போக்கு என்பது அவை

களின் பிரச்சாரம்.

உண்மையில் இதெல்லாம் சோசலிசத்தின் பேரால் செய்யப்படும் மோசடி-பித்தலாட்டம்-பகற்கொள்ளை. வெறுமனே ஓட்டுப் பொறுக்குவதற்காகமட்டுமே வியாபாரங்கள்—தொழில்களை அரசு நடத்தவில்லை. சோசலிசத்தின் பேரால் நாட்டையும் மக்களையும் சுரண்டுவதற்கான ஒரு தந்திரம். பசுத்தோலைப் போர்த்திக்கொண்டு பயிரை மேயும் கழுத்தையப் போன்றவை. மற்றபடி இந்த அரசு ஏகபோக பகற் கொள்ளைக்கும் சோசலிசத்துக்கும் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது.

அரசுத்துறை சுரண்டல்தான் மிகவும் அரக்கத்தனமானது நேரு சொன்னதைப் போல அரசுத்துறை வளர்ச்சியினால் சோசலிச சமுதாயத்தைக் கண்டோமா? இந்திரா வாக்குறுதி கொடுத்த மாதிரி தேசவுடமைகளாக்குவதால் வறுமை ஒழிந்ததா? அண்ணாதுரை அரசுக்கேற்றியதைப் போல கழகங்களை நிறுவியதால் பொதுவுடமைப் பூங்காமலர்ந்ததா? அப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. உடும்பு வேட்டைக்குப் போனவன் உடும்பு வேண்டாம்; கையை விட்டால் போதும் என்று கதறிய நிலைதான் ஏற்பட்டது. அரசுத் துறையின் இரும்புப் பிடயிலிருந்து, அரக்கத்தனமான சுரண்டலில் இருந்து விடுபட்டால் போதும் என்றாகி விட்டது.

அரசுத் துறையில் உள்ள இரும்பு, எஃகு, பேன்ற கரைக்கத் தொழில்கள்; மின்சாரம், ரயில்வே, தபால் தந்தி, செய்தித் தொடர்பு போன்ற தொழில் அடிப்படை மற்றும் சேவைத் துறைகள்; பெட்ரோலியம் எண்ணெய், நிலக்கரி போன்ற தொழில் வியாபாரங்கள்; இன்னும் பல மூலதன மற்றும் உபயோகப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழில்கள்—அரசின் ஏகபோகக் கட்டுப்பாட்டுக்கு வந்துவிட்டன. இவற்றில் எல்லாம் அரசு வைத்ததுதான் உடும்பு.

தனியார் விலையேற்றம்—கொள்ளை லாபமடித்த அரசு உடும்பு முறையிட்டு, அது உடும்புக் கட்டுப்படுத்தல் என்று யாராவது நம்பலாம் அரசு ஏகபோக விலையேற்றினால்—கொள்ளை லாபமடித்தால் யார் என்ன செய்ய முடியும் என்ற நிலை உருவாகிவிட்டது. இரும்பு, எஃகு, நிலக்கரி, சிமெண்டு போன்ற களரக—கட்டுமானப் பொருட்களுக்கு எல்லா வரியும் கட்டி இறக்குமதி செய்தாலும் மலிவாகப் பெற்றமுடியும் என்கிற அளவுக்கு விலையும் குறைவு; தரமாகவும் உள்ளன. அந்த அளவு அரசுத் துறைப் பொருட்களுக்கு விலையேற்றம்

விட்டன, தரமும் குறைந்துவிட்டன. ரயில்வே, தகவல் தொடர்பு போன்ற சேவைத் துறைகளிலே ஆண்டுக்கு ஆண்டு கட்டணங்கள் கூடிக்கொண்டே போகின்றன.

தனியார் துறையுடன் போட்டியிட்டு ஏகபோக ஆதிக்கத்தை முறியடித்து மக்களுக்கு சேவை செய்வதுதான் அரசுத் துறையின் நோக்கம் என்றார் அதன் பிதாமகன் நேரு. ஆனால் மக்களை ஓட்டிச் சுரண்டி கொள்ளையடிப்பதில்தான் தனியார் துறையுடன் அரசுத் துறை போட்டிபோடுகிறது. பல துறைகளில் தனியார் துறையோடு போட்டி போட்டுக் கொள்ளை அடிக்கிறது. கடைசியில் இந்தக் கொள்ளை லாபமாவது அரசாங்கக் கணினி—கருவூலத்துக்குப் போய் சேருகிறது? அதுவும் இல்லை. புல்லும் புண்ணாக்கும் தாராளமாக ஏராளமாகத்தின்றுவிட்டு சாணத்தை மட்டும் போடும் மலட்டு மாட்டைப் போல்தான் அரசுத் துறை. ஒரு லட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு மேலே மூலதனத்தை விழுங்கி விட்டு, சில கோடி ரூபாய் லாபம் காட்டுகிறது. அதையும், இன்னும் கோடி கோடியாக மக்களிடமிருந்து பிடுங்கப்படும் வரியையும் சேர்த்து அரசு அதிகார வர்க்கம், இராணுவம், போலீசு போன்ற பொது நிர்வாக அமைப்பு வழங்கித் தீர்த்துவிடுகிறது. அது வேறு கதை!

பஸ் முதலாளிகளின் ஏகபோக ஆதிக்கம்—சுரண்டலுக்கு முடிவு கட்டுவதாகச் சொல்லி மதுரை டி. வி. எஸ், பொள்ளாச்சி ஏ. பி. டி, சும்பகோணம் எஸ். ஆர். வி. எஸ், போன்ற கம்பெனிகளை தேசவுடமை ஆக்கியது திருக. நான்கு போக்குவரத்துக் கழகங்களை நிறுவியது இப்போது 14 ஆகிவிட்டன. இந்தக் கழகங்கள் பல காரணங்களைக் கூறி அடிக்கடி கட்டண உயர்வு செய்து கொண்டே போகின்றனர். தனியார் பஸ் சுரண்டல் நீடிக்கும் போதே, அரசுத் துறை ஏகபோக சுரண்டலும் சேர்ந்து கொண்டது. அரசுத் துறைக்காக கட்டணங்கள் குறைந்து தனியார்களுக்கு லாபமாகக் கிடைக்கிறது. தனியாருக்குள் போட்டி ஏற்பட்டால் ஊனத்தை குறைத்து வசூலித்தல் கூட அரசு தடுத்த வசூலித்தல் எனவே தனியார் விடுகிறது. கொள்ளையைவிட அரசுத் துறை கொள்ளை மிகையானதாக, அரசுக் கத்தனமாக மாறி விட்டது.

அரசுத் துறைக் கொள்ளை அம்மணமாகவும் நடக்கிறது. அற்பத்தனமாகவும் நடக்கிறது. நேரடியாகவும் நடக்கிறது; மறைமுகமாகவும் நடக்கிறது. வங்கி சேர்ப்போரைக் காரணங்காட்டி

தபால் கட்டணங்களை 5 காசு கூட்டியது அரசு; பிறகு தபால் கணக்கான தயாரிப்புச் செலவு என்று முத்திரை குத்தி அதை நிரந்தரமாக்கியது. இப்போது அதையே உயர்த்திக் கொண்டு போகிறது. நேரடியாகத் தபால் கட்டண உயர்வோடு இது சிறப்பு ஜேப்படித் திருட்டு! அதே போல அரசு பால்வள நிறுவன பைகளுக்குத் தனிக் காசு!

ரயில்வே சிற்றுண்டி விடுதிகளில் உணவு விலையைக் கூட்டியதோடு, மீ, நாயி, சிற்றுண்டி வழங்கும் குவளை, தட்டுகளுக்கும் தனியாக விலை திருவள்ளூர் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் காசியாகப் போகும் பஸ்க்கும் வரிசையில்லை (டோக்கன்) ஒரு ரூபாய், சாமான்களுக்கு எட்டை போட்டு ரசிது வாங்கவும் கட்டணம். பஸ், ரயில்களில் 10 காசு, 20 காசு சில்லரைப் பிரச்சினை சமாளிப்பதற்கு கட்டணச் சீரமைப்பு—அதாவது 50 காசு, ஒரு ரூபாய் என்று மாற்றி கட்டண உயர்வு செய்தது. ரயில்தினை

வர்க்க ஏகபோக முதலாளித்துவம். தனியார் துறை முதலாளித்தில் கொஞ்சமாவது மூலதனம் போட்டு கொள்ளை லாபமடிக்கிறார்கள். அரசு ஏகபோகத்தின் கீழ், மக்கள் பணத்தைப் பிடுங்கி மக்கள் பெயரால் மூலதனம் போட்டு, மக்களையே சுரண்டிக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இதுதான் “ஜனநாயக சோசலிசம்.”

அரசுத்துறை ஏகபோகக் கொள்ளையினால் ஆதாயம் அடைபவர்கள் யார்? நாட்டின் மக்கள் தொகையில் ஒரு சதவிகிதத்தினர் கூட இல்லாத பெரும் தரகு வியாபாரிகள், தொழில் நிர்வாக—அதிகார வர்க்கம்; அரசுத்துறை ஒப்பந்தக்காரர்கள் (காண்டிராக்ட் காரர்கள்) அரசுத்துறைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களிலேயே ஒரு சிறு பிரிவினரான மேட்டுக்குடி—செல்லப் பிள்ளைகளான “தொழிலாளர்கள்?”

ஏகாதிபத்திய—பன்னாட்டு கம்பெனிகளிடமிருந்து காலாவதி

யங்களில் வழியனுப்புவோர் கூட்டத்தைக் குறைப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு ‘ரிளாட்பாரம்’ சீட்டு விலையேற்றியது. இப்படி அரசுத் துறைக் கொள்ளையின் அற்பத்தனத்தை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

சோசலிசம் அல்ல அதிகாரவர்க்க முதலாளித்துவம்

அரசுத்துறை, பொதுத்துறை, தேசவுடமையானவை என்று பல பெயர்களில் நடக்கும் இந்த அரசு ஏகபோகம் சோசலிசமும் இல்லை; முற்றோர்க்கும் இல்லை; மக்கள் நலனுக்கானவையும் இல்லை; நாட்டு நலனுக்கானவையும் இல்லை. போலீசு சேலிஸ்டுகளும், போலீசு கம்ப்யூனிஸ்டுகளும், போலீசு நற்போக்குகளும் அப்படிச் சீர்த்துப் பது அண்டப் புளுகு. அரசுத் துறை ஏகபோகம் என்பது ஒரு வகை முதலாளித்துவம். அதிகார

ஆகிப்போன தொழில் நுட்பம், பழுதடைந்ததை அல்லது தரம்—திறன் குறைந்த இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு தரகு வேலை செய்யும் முதலாளிகள். லலித்தபார், இந்துஜா, லலித்ரூரி, பிரீலா போன்ற பல முதலாளிகள். இவர்கள் தவிர அஜிதாபச்சன், வின்சத்தா போன்ற ஆளும் கட்சி அரசியல்வாதிகளின் பினாமிகள். சமீபத்தில் இவர்களின் தரகு வேலைகள், கமிஷன்கள், பேரங்கள் பலவும் அம்பலப்பட்டுப் போயுள்ளன.

இரும்பு, எஃகு, மின்சாரம், ரயில்வே போன்ற மிகப் பெரிய மூலதனத் தொழில்களை அரசுப் பணத்திலேயே தொடங்கி நடத்துகின்றனர். இவற்றைவிட கூடுதலான விகிதத்தில் லாபம் கிடைக்கக்கூடிய சிறு மூலதனத் தொழில்களை தனியார் முதலாளிகள் நடத்துகின்றனர். அதே சமயம் அரசுத்துறையின் அடிப்படைத் துறைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்

உலகமே இருள்மூழ்ந்த அடிமைத் தளையில், ஏகாதிபத்திய சுரண்டல் வலைப்பின்னல் சுற்றி வளைத்து நெறுக்க உயிருக்குப் போராடும் மூச்சுத் திணறல்— மீட்சிக்கு காத்திருந்த அடிமை மக்களின் விடிவெள்ளியாய் உதித்தெழுந்தது, நவம்பர் புரட்சி. அதன் நாயகர்கள் வாணத்தையே கீறி வைகறையைப் பறித்தெடுத்தனர். ருசியப் பாட்டாளி வர்க்கம் இருமாந்திருந்த ஏகாதிபத்தியக் கணணியை அடித்து நொறுக்கியது.

சொத்துடமை வர்க்கங்கள் மட்டுமே ஆளத் தகுதியானவர்கள் என்று தனிநபர் வீரசாகசத்தை வரலாற்றாய்ப் படைத்து வந்த வேளையில் 'ஏடறிந்த காலந் தொட்டு வரலாறு அனைத்தும் வர்க்கப் போராட்ட வரலாறே' என விஞ்ஞான பூர்வமாய் சமுதாய வரலாற்றை திருத்தியமைத்தனர் மார்க்ஸும் ஏங்கெல்சும். அவர்களின் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அழிக்கக் குத்து திருத்தம் தந்தது பாரிஸ் கம்யூனி. அதனை வரலாற்று நிதர்சனமாக்கியது மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி.

பஞ்சைப் பிராகிகள், பரதேசிகள் எனச் செய்துவீட முடியுமென டெனிகினும், கோல்சாக்கும் அவர்களின் பின்னே ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, அனைத்து ஐரோப்பாவும் அமெரிக்காவும் சேர்ந்து உள்நாட்டுப் போரையும் அந்நியத் தலையீடையும் நடத்தி பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை வரலாற்றிலிருந்து துடைத்தெறியத் துடித்தன. பின்னங்கால்கள் அிடறியில் பட விழுந்தபத்து ஓடித் தப்பியது

நவம்பர் புரட்சிப் பாதையிலே...

பாட்டாளி வர்க்கமல்ல—ஏகாதிபத்தியங்களும் அவர்களின் ஏவலர்களும் தான்.

அடிமை மக்களின் விடிவெள்ளியாய், சோவியத் ருசியா சுடரெபளி வீசி வழிகாட்டியது. பஞ்சைப் பூமியின் புதல்வர்கள், நீண்ட ப்புணமாய் நிமிர்ந்து நடக்கையில் உலகமே அதிர்ந்தது. அது செஞ்சீனமாய் சிவந்தது. புதிய ஜனநாயகத்தை—அவன் வழியில் சோசலிச சீனத்தை நிர்மாணித்தது.

ஏகாதிபத்தியங்களின் புத்த வெதியை விரட்டியடித்து விடு

தலையை நிதர்சனமாக்கினர் வியட்நாம், கொரிய மக்கள். இருண்ட கண்டமென காணப்பட்ட ஆப்பிரிக்க மக்களின் அடிமை இருட்டையும் நவம்பர் புரட்சிப் பெருநெருப்பு விரட்டியடித்தன.

கம்யூனிசமே இனி உலக மக்களின் வாழ்க்கை நெறியானால் என்னாவது என ஏங்கித் தவித்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஒரு படிப் பிணையைச் சரியாகக் கற்றனர். எதிர்ந்து நின்று நீர்மூலமாகுவது உணவிலும் நடவரது எனக் கண்டவர்கள் உள்ளிருந்து உலைவைக்க உறுதி பூண்டனர்.

இன்று! வைபத்தில் விடியல் கீற்றை கொணர்ந்த ருசியா, சமூக ஏகாதிபத்தியமாய் உருமாறி நிற்கிறது. அதிலத்தை அதிரவைத்த செம்படையின் செம்மாந்த செஞ்சீனம் முதலாளித்துவமாய் முகந்திரிந்து நிற்கிறது.

ஆம்! வர்க்கப் போராட்ட வரலாற்றில் எதிர்மறையில் இரு படிப்பிணைகள். வெளியிலிருக்கும் எதிரியை எதிர்ப்பதில் வெற்றி கண்ட பாட்டாளிவர்க்கம் உள்ளிருந்து வரும் எதிரிவர்க்கக் கருத்தை கருவிலேவை திள்ளி எறிவது மட்டுமல்ல—அந்த மூலத்தை நிர்மூலமாக்க வேண்டிய நிர்மூலம் இன்றைய புதுக் கடமை.

எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்க, நம்முடைய, நமது புதல்வர்களினதுப் துயரங்களைத் துடைத்தெறிய இன்றே நாம் விரைந்தெழு வோம் நவம்பர் புரட்சிப் பாதையிலே!

கின்றனர். அதில் பல வரிவிலக்கு, சலுகைகள், மானியங்கள் பெறுகின்றனர். இந்தச் சமையை அரசுத் துறையின்மீது சுமத்துகின்றனர்.

தனியார் தரகு அதிகார முதலாளிகள், அரசியல்வாதிகள் அரசுத்துறை நிர்வாகிகளின் பிளாடிகள், அரசுத்துறை நிறுவனங்களுடன் பல ஒப்பந்தங்கள், துணை ஒப்பந்தங்கள் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். நிறுவன—ஆலை கட்டுமானத்திலிருந்து, உற்பத்தி, விநியோகம், தொழிலாளர்கள், வாகனங்கள் வழங்குவது வரை இந்த ஒப்பந்தங்கள் விரிவாக உள்ளன. அரசுத்துறை நிறுவன நிர்வாக அதிகாரிகள் அதிகமான சம்பளம், சலுகைகள் பெறுகின்றனர். அவற்றோடு நிறுவனத்திற்கான கொள்முதல்கள், ஒப்பந்தங்கள், நிறுவன விற்பனை ஆட்சேர்ப்பு என்று சகல கட்டங்களிலும் லஞ்சவழல் மூலம் கொள்கையடிக்கின்றனர். இவர்கள் ஓய்வுபெறும் பின்னாலும் இது தொடர்கிறது.

அரசுத்துறை தொழில்கள்,

வியாபாரங்களில் ஊழியர்களுக்கு மிகையாக ஊதியமளிப்பதாலே நட்டமேற்படுகிறது என்று பலரும் நினைக்கிறார்கள். மேற்கண்ட வழிகளில் கொள்ளை போவதை மறைக்கின்றனர்.

அரசுத் துறையிலும், வங்கிகள், பெல், எச்.எம்.டி, ஐ.டி.ஐ போன்ற சில தொழில்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குத் தான் சராசரிக்கு மேலே ஊதியம் தரப்படுகிறது. மற்றபடி தபால், தந்தி, ரயில்வே, போக்குவரத்து, அரசு துணி ஆலை போன்றவைகளில் குறைவான ஊதியமே தரப்படுகிறது. ரயில்வே, தபால், தந்தி, தலைநாடு அரசு சிறு தொழில்கள் வன்மே போன்ற பல துறைகளில் அன்றாடக் கூலிகளாகப் பண்பு களை உட்கலைக்கக் கொண்டு தொழிலாளர்களை வைத்து சுரண்டுகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. அரசுக்கவே, தனியார் துறையிலுள்ள தரகு அதிகார முதலாளித்துவத்தை ஒழித்துக் கட்டுவதோடு இந்த அரசுத்துறை ஏகபோக கொள்ளையைப், அதிகாரவர்க்க

முதலாளித்துவத்தையும் ஒழித்துக் கட்டவேண்டும். இதற்கும் சோசலிசத்தும் எந்த சம்பந்தமும் கிடையாது—போலி சோசலிசம் என்பதைத் தவிர, தேசத்திலுள்ள சகல தரகு அதிகார வர்க்க மூலத்தைத் தையும் ஒரு காலத்தில் நட்ட ஈடின்றி முழுமையாகப் பறிமுதல் செய்து, உடைக்கும் மக்கள் சர்வாதிகாரத்தின் கீழுள்ள அரசுக்கு உடைமை ஆக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு தொழில் நிறுவனத்திலும் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவரையும் பொதுப் பேரவையாகக் கொண்டு அவர்கள் மத்தியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களால் நிர்வகிக்கப்படவேண்டும். அந்த நிர்வாகிகளுக்கு கூடுதல் சம்பளமோ, தனிச்சலுகைகளோ கூடாது. அதை மேற்பார்வையிடவும், தவறு செய்யும் நிர்வாகிகளைத் திருப்பி அழைக்கவும் தொழிலாளர் பேரவைக்கு உரிமை வேண்டும். இதுதான் சோசலிச உடமை முறை. தற்போதுள்ளது—அதிகார வர்க்க முதலாளித்துவ உடமைமுறை!

○ மாணிக்கராசன்

பிஞ்சுப்பெண்குழந்தைகளின் நெஞ்சை நெறித்து...

இந்தியா எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறது? “இதில் என்ன சந்தேகம்! 21 ஆம் நூற்றாண்டை நோக்கி” என்று வெட்கமில்லாமல் மேடை போட்டு முழங்குகிறது பாசிச ராஜீவ் கும்பல். ஆனால் யதார்த்தமோ எதிர் மறையாக இருக்கிறது. மக்களின் வாழ்நிலையும் பண்பாடும் கற்கால மக்களின் காட்டு மிராண்டித்தனத்தை நோக்கி வேகமாக சரிந்து கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக பண்பாட்டுத் தளத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக மக்கள் போராடிப் பெற்ற மனித நாகரீகம், மனித உரிமைகள் என்ற மூலக் கொள்கை இன்று பாசிசக் கும்பலின் மூர்க்கத்தனமான தாக்குதலுக்கு இரையாகிறது.

குறிப்பாக, பெண்ணடிமைத்தனம் மீண்டும் மீண்டும் நியாயப்படுத்தப்பட்டு கொண்டுவரப்படுகிறது. உடன் கட்டை ஏறுதல், குழந்தைத் திருமணம், பெண் சிசுக்களைக் கொல்வது; கருவிலேயே அழிப்பது ஒரு புது சமூக ஒழுங்காக மறைமுகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு புதுப்பிக்கப்படுகிறது. இதன்படி வரதட்சணைக் கொடுமைகளுக்கு தீர்வாக பெண் சிசுக்களைக் கொல்வதும், கருவிலேயே அழிப்பதும் அதிகரித்து வருவதாக அதிர்ச்சியூட்டும் செய்திகள் வருகின்றன.

தமிழகத்தின் மதுரை-உசிலம்பட்டி பகுதியில் வரதட்சணைக் கொடுமைகளுக்காக பெண் சிசுக்களை கொல்லும் செய்திகள் ஏற்கனவே வெளி வந்தன. உடன்கட்டை ஏறிய ரூப்கள்வரை

சதி மாதாவாகப் போற்றும் ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலும் வழிவழியாகக் பெண் சிசுக்களை கொல்லும் கொடுமை நடந்து வருவதாக இப்போது வெளி உலகுக்கு தெரியவந்துள்ளது.

இக்கொடுமை, பின் தங்கிய, வறிய, கல்வியறிவற்ற ஏழைகள் மத்தியில் மட்டுமல்ல, சொத்துடைமையில், குடும்பத்தின் ஆணாதிக்க மரபுரிமையை நிலை நாட்ட ஒரு (1) காங்கிரசு எம்.எல்.ஏவின் குடும்பத்திலேயே பெண் சிசுக்களைக் கொல்வது அம்பலத்திற்கு வந்துள்ளது. பரதீஸ் மாவட்டத்தின் பேயர் தொகுதியின் காங்கிரசு எம்.எல்.ஏவும், பாசிச ராஜீவின் நெருங்கிய நண்பனுமான பிஜேந்திர சிங் கூட்டுக் குடும்பத்தில் இதுவரை 35க்கும் மேற்பட்ட பெண் குழந்தைகள் சிசுவிலேயும், பிறந்த ஒரே மாதங்கள் கழித்தும் கொல்லப்பட்டிருப்பதாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் பிஜேந்திர சிங்கின் 2 பெண் குழந்தைகளும் அடங்கும்.

பிஜேந்திரசிங்

88 ஆம் ஆண்டு டில்லி காந்தி ஜெயந்தி கொண்டாட்டங்களில் ராஜீவுடன் கலந்துக் கொண்டவன் இவன். அப்போது, ராஜீவைக் கொல்ல ராஜ் கோட்டில் நடந்த துப்பாக்கி சூட்டின் குண்டு காயங்களுக்கு இலக்கானவன். மருத்துவமனையில் இவனை ராஜீவே நேரடியாக வந்து நலம் விசாரிக்குமளவு ராஜீவுடன் நெருக்கமானவன்.

பெண் சிசுக்களைக் கொன்ற கொலைக் குற்றம் ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்கப்படுவதை தடுக்க, சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவமனையில் தனக்கு பெண் குழந்தை பிறந்தது என்பதற்கான பிறப்பு பதிவு ஆவணங்களை அதி காரத்தை வைத்து, அழித்து விட்டான். இந்த சிறுட்டு வேலையும் இப்போது நிரூபணமாகிவிட்டது. இவனைப் போலவே, பல நிலப்பிரபுக்களும் தங்கள் குடும்பங்களில் பெண் சிசுக்களை படுகொலை செய்திருக்கின்றனர்.

நிலப்பிரபுத்துவ வெறியர்கள் காங்கிரசு தலைவர்கள், ஒரு புறம் இப்படி உணர்வு பூர்வமாக பெண்ணடிமைத்தனத்தின் வெறியோடு பெண் சிசுக்களை கொன்றொழிக்கும்போது மறுபுறம் உழைக்கும் மக்களும் இக்காட்டு மிராண்டித்தனத்திற்கு பலியாகி கிடக்கின்றனர்.

வரதட்சணைக் கொடுமை, பெண்ணடிமைத்தனம் இவற்றை சமூகத்தின் மீது திணிக்கப்பட்ட அவமானமாக பார்க்கும் அறிவின்றி, தங்களுக்கு நேர்ந்த தனிப்பட்ட அவமானமாகக் கருதி, குறுக்குவழியில் அதிலிருந்து மீள், சோந்தக் குழந்தைகளை கொல்வதையே அதற்கு தீர்வாகக் கருதுகின்றனர்.

‘நமக்கு நேர்ந்த அவமானம் தம் குழந்தைகளுக்கும் நேரக் கூடாது, அடுத்த வீட்டு குழந்தை அல்லல் படுவது போல் நம் குழந்தையும் அல்லல் படக்கூடாது’ என்று பெண் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் தங்கள் கையாலேயே அகைக் கொன்றுவிடுகின்றனர். அக்குழந்தைக்கும், தன்குடும்பத்திற்கும் எதிர் காலத்தில் நேரவிருந்த பெரும் அவமானத்தை இவன் மூலம் தடுத்து நிறுத்தி விட்டதாக பொய்யானமனநிம்மதி அடைகிறார்கள்.

இந்த பொய்யான அமைதி பெற மனதைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் உச்சத்திற்கே சொல்கிறார்கள்.

ராஜஸ்தான் மேற்கு எல்லை யின், தார் பாலவனத்தின் அருகே வசிக்கும் ராஜ்புத் இன

மக்கள் தங்கள் இதயத்தை, தார்பாலவனம் மாதிரியே வெம்மையாக்கிக் கொண்டார்கள். ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் நடக்கும் பெண் சிசுக் கொலைகளில் 90 சதவீதத்திற்கு மேல் இங்குதான் நடக்கிறது இவ்வினத்துப் பெண்கள் தங்கள் உடம்பையே நகையால் அலங்கரித்துக் கொள்வது தொன்று தொட்டு வரும் மரபு. நடுத்தரக் குடும்பத்தில் கூட பெண்ணுக்கு வரதட்சணையாக கிலோகணக்கில் நகை போடுவது இவர்களது ராஜபுத் இனத்தின் தலையாய கலாச்சாரம். இந்த நிலப்பிரபத்துவ-மன்னர் காலத்திய-காலச்சாரம்தான் இப்போது இவர்களின் குழந்தைகள்கழுத்தை நெறிக்கும்-உயிர் குடிக்கும் சுருக்கு கயிராக அழுந்தியிருக்கிறது.

பிறந்த பெண் சிசுவின் முகத்தின் மீது மணல் மூட்டையை வைத்து மூச்சு திணறடித்து கொல்வார்கள். அல்லது அபின் போதை மருந்தை கொடுத்து அச்சிசுவை மீளாத தூக்கத்தில் ஆழ்த்தி கொன்று விடுவார்கள். அப்படியும் அக்குழந்தை உயிரோடு இருந்தால் அதன் கழுத்தை நெறித்து கொல்கிறார்கள்.

தாய்ப் பாசத்தின் ஆழத்தை விளக்க வார்த்தைகளே இல்லை என்றுதான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், பிறக்கும் குழந்தை பெண்ணாக இருக்கும் ஒரே 'குற்ற'த்திற்காக பெற்றெடுத்த கையாலேயே கொல்லும் கொடுமம்!

இது கொடூரம், காட்டுமிராண்டித்தனம் என்று பெற்ற தாய்க்கு நம்மைவிட நூறு மடங்கு நன்றாகவே தெரியும்! இது விதியின் விளையாட்டு! ஆம்! நிலப்பிரபத்துவத்தின் கோரச்சுரண்டல்குடும்ப உறவுகளை, ஏன்? தேவைப்பட்டால் ரத்த உறவுகளைக்கூட அறுத்தெறியும்! இங்கு பெண் சிசு ஒரு பண்டமாசுப் பார்க்கப்படுகிறது. விலை போகாது என தெரிந்தவுடன் கழித்துக்கட்டப்படுகிறது.

இவ்வாறு பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து பெண் சிசுக்கள் கொல்லப்படுவதால், அப்பகுதி ஜனத் தொகையில் பெண்ணின் எண்ணிக்கை 0.5 சதவீதமாக சரிந்து விட்டது. இது ஜெய்சால் மர் என்ற பகுதியில் இருக்கும் 12 க்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் மட்டும் எடுக்கப்பட்ட கணக்கெடுப்பு. அங்கிருக்கும் 10,000 பேரில் ராஜபுத் இனத்தைச் சார்ந்தபெண்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 50 மட்டுமே. இவர்கள் அனைவரும் 10 வயதுக்கும் குறைவான சிறுமிகள். இந்த அதிர்ச்சி தரும் புள்ளி விபரத்

திலும் ஒரு ஆறுதலான அம்சம் அடங்கியிருக்கிறது. குறைந்தது கடந்த 10 ஆண்டுகளில் ராஜபுத் இன மக்கள் பிறந்த பெண் சிசுக்களில் சில குழந்தைகளையாவது விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முன்...? நினைக்கவே நெஞ்சு பதறுகிறது.

சட்டம் போட்டே இச்சமூக கொடுமைகளை ஒழித்துவிடப் போவதாக கோமாளித்தனமாகப் பம்மாத்து செய்யும் அரசுகுறைந்த பட்சம் இவர்களது அறிவுக் கண்ணை திறப்பதற்கு தேவையான ஆரம்ப கல்விகூட அளிக்கவில்லை. இப்பகுதி மக்களின் கல்விக்காக ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு தலைக்கு அரசு ஒதுக்கும் பணம் வெறும் 16-74 பைசா. பள்ளிக்கு எடுத்துச் செல்லும் பையைக்கூட இப்பணத்தில் வாங்கமுடியாது!

மறுக்கும் இக்கேடுகெட்ட அரசு, சமுதாயத்தையே தலைகீழாக மாற்றி சமூகக் கொடுமைகளை ஒழிக்கும் என நம்புவது அரிதாமையாகுமா? அது மட்டுமல்ல! இன்று சமூகத்தில் நிலவும் அனைத்து சமூக, பொருளாதார பண்பாட்டு அடக்கு முறையின் மொத்த குத்தகைதாரரீன இந்த அரசுதான். அதில் அங்கம்வகிக்கும் அதிகாரவர்க்கமும், ஒட்டுப் பொறுக்கிகளும் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ள இந்தச்சமூகக் கொடுமைகளை பாதுகாத்து வளர்த்து வருகிறார்கள் உடன்கட்டை ஏறுதல், குழந்தைகள் திருமணம், பெண் சிசுக்களைக் கொல்லுதல்-இவை ஒவ்வொன்றிலும் இவர்கள் தவறாது பங்கெடுத்திக் கொண்டது ஏராளமான முறை நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கையும் களவுமாகப் பிடிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகளுக்கு கூட இதுவரை

பையா கிராமத்தின் பள்ளிக்குழந்தைகள். பெண் சிசுக் கொலையில் தப்பிப்பிழைத்த ஒரே சிறுமி.

5000 மக்கள் தொகைக் கொண்ட இப்பகுதியில் ஆரம்பப் பள்ளி வரை படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 12 சதவீதம். இதில் பெண்கள் எண்ணிக்கையோ வெறும் 15.

பெண் சிசுக் கொலைகள் கிராமப்புறங்களில் மட்டுமல்ல தக்புறங்களிலும் நவீன முறையில் அறங்கேற்றப்படுகிறது. அது போல சென்டரில் என்ற முறையில் கருவில் இருக்கும் சிசு அணை, பெண்ணா என கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, அது பெண் சிசுவாக இருந்தால் அழிக்கப்படுகிறது.

கூண்ட ஏறி கோழிபிடிக்க முடியாதவன் வானம் ஏறி வைகுந்தம் போவானா? பாதிக்கப்படும் மக்கள் சிறிதளவாவது தெளிவு பெற உதவும் ஆரம்பக் கல்வியைக் கூட தர

எந்த தண்டனையும் வழங்கப்படவில்லை.

இச்சமூக அவமானங்களுக்கு விளை நிலமாய் இருக்கும் பழமை பிற்போக்கு, மூடநம்பிக்கை-இவற்றின் மொத்த உருவமான நிலப்பிரபத்துவ சமுதாயத்தை, அதை அட்டி வளர்க்கும் ஏகாதிபத்திய அடிமைத்தனத்தை-ஒட்டுமொத்தமாக அடித்து நொறுக்காமல், அதன் தொடர்ச்சியாக பண்பாட்டு தளத்தில் விடாப்பிடியான போராட்டத்தை நடத்தாமல், இந்த அவமானங்களை துடைக்கவே முடியாது. பல முனைகளிலிருந்தும் குதறியெறியப்படும் நம் தாய் திருநாட்டை, மக்களை விடுவிப்பதும் குற்றவாளிகளை தண்டிப்பதும் நமது உடனடி கடமையல்லவா? *

மதவெறிக் கலவரங்கள்:

காங்கிரசின் கடைசி ஆயுதம்

திருப்பார்த்தபடியே அது நடந்தது. இந்த தேதியில் இந்த இடத்தில்தான் நடக்கும் என்று அறுதியிட்டுச் செல்வ முடியவில்லையே தவிர அது நடக்கும் என்பது மட்டுமே நிச்சயமாகிவிட்டது ஆம்மி மீண்டும் மதக்கலவரம் உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்தைப் பிடித்தாட்டுகிறது.

என்றைக்கு அயோத்தியிலுள்ள ஒரு வழிபாட்டுத்தலம் ராமர் கோயிலா அல்லது பாபர் மசூதியா என்ற சர்ச்சை தொடங்கியதோ அன்றிலிருந்தே மதக்கலவரம் வடமாநிலங்களைப் பிடித்தாட்டத் தொடங்கிவிட்டது. ஏற்கனவே உ.பி, டெல்லி, காஷ்மீர் மாநிலங்களில் கோரத்த நாண்டவமாடிய மதக் கலவரங்கள் சற்றே ஓய்ந்திருப்பதுபோல்தோன்றியது. ஆனால் மீண்டும் இப்போது உத்திரபிரதேசத்தில் முசாபர்நகர், அலிகார், காவ்லீ நகரங்களில் பற்றி எரிகிறது.

பாபர் மஸ்ஜித் செயல்கமிட்டி.

விடுத்த அறை கூவலின்படி அயோத்தியிலுள்ள வழிபாட்டுத்தலம் பாபர் கட்டிடமொருதியே என்று குரூரைத்துக் கொண்டு அயோத்தியை நோக்கி அக். 14 அன்று ஊர்வலத்தை நடத்த முஸ்லீம் மதவெறியர்கள் தீர்மானித்திருந்தனர். இதற்காகவே காத்திருந்ததுபோல் இந்து வெறியர்கள் எதிர்த்த கோரிக்கையுடன்-டெல்லி ஐம்மா மசூதியை நோக்கி ஊர்வலம் போவோம் என்று கிளம்பினர். முசாபர் நகரில் இந்து மதவெறி அமைப்புக்களான சிவசக்திசேனா, விஷ்வ ஹிந்து பரிஷத், பஜ்ரங் தளம் ஆகியன முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான வெறிபூட்டும் பிரச்சாரத்தில் இறங்கின. அக். 8 அன்று கடையடைப்புப் போராட்டத்திற்கு அறைகூவித்தோடு, அந்நாளில் ஆயுதங்களுடன் பெருங்கும்பலாக வந்து கடைகளை மூடச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்தினர். ஒரு சில முஸ்லீம்கள் கடைகளை மூட மறுக்கவே கலவரம் மூண்டது.

இந்துமதவெறிக் கும்பல் நிராயுதபாணிகளான இந்து முஸ்லீம்கள் மீது கொலைவெறியுடன் பாய்ந்து குதறியது

முஸ்லீம் கடைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் குதறப்பட்டன. அமைப்பு ரீதியாகவும் ஆயுத ரீதியாகவும் திட்டமிட்டே நன்கு தயார் நிலையிலிருந்த இந்து மதவெறிக் கும்பல் நிராயுதபாணிகளான முஸ்லீம்கள் மீது கொலை வெறியுடன் பாய்ந்து குதறியது. அதே சமயம் முசாபர்நகர்-அலிகார் பகுதிகளில் முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ள கைதரியத்தில் முஸ்லீம் மதவெறிக் கும்பலும் எதிர்தாக்குதலில் இறங்கியது. 1947க்குப்பின் இதுவரை மதக்கலவரத்தின் நிலைகூட படாதிருந்த முசாபர் நகரில்- நேற்றுவுரை சகோதரர்களாகப் பழகி வந்த இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் ஒருவரை யொருவர் சந்தேகக் கண்ணோடு பார்த்தனர். அறிவின் இடத்தை மதவெறி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. கலவரம் ஒரு வாரத்திற்கும் மேல் தொடர்ந்தது. ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட உழைக்கும் மக்கள் கொல்லப்பட்டு ரத்த வெள்ளத்தில் மிதந்தனர். 250க்கும் மேற்பட்டோர் படுகாயங்களுடன் உயிர்த்தப்பி அண்டை நகரங்களுக்கு ஓடினர்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உ.பி. மாநில காங்கிரசு மந்திரிகளான உக்கும்சிங், சைதுஸ்ஸா மான் ஆகியோரது கலவரத்தைத் தூண்டி முன்னிருந்து நடத்தினர். கலவரப் பகுதிக்குச் சென்று பார்வையிட்ட வலது கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சி வெளியிட்ட அறிக்கையும், இன்னும் சில வடமாநிலப் பத்திரிக்கைகளும் இவ்விரு மந்திரிகளின்மீது பகிரங்கக் குற்றம் சாட்டிய போளும் கூட ஆளும் பாசிச கும்பல் அவர்களின்மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல், கலவரத்தை அடக்க வந்த ராணுவமே கலவரத்தில் இறங்கியது. ஏற்கனவே மீரட் நகரில் மதக் கலவரத்தின் போது இந்து மதவெறியிடித்து கொலை வெறியாட்டம் போட்ட அதே உத்திரப்பிரதேச துணை ராணுவப் படைதான். இங்கும் குவிக்கப்பட்டது. அதிகார வெறியும் இந்து வெறியும் பிடித்த ராணுவம், அணில்குப்பு ஊர்வலம் நடத்தி மீதியூட்டியும், காலவரையின்றி ஊரடங்கு உத்திரவு போட்டும், வீடுவீடாக சோதனை என்ற பெயரில் சட்டபூர்வமாக குதறையாடியும் அப்பாவி முஸ்லீம்களைப் பிடித்துப்போய் மிருகத்தனமாக சித்திரவதை செய்தும் வெறியாட்டம் போட்டது. கலவரத்தால் மிரண்டு உயிருக்கு அஞ்சி அரசு அலுவலகங்களில் அடைக்கலம் புகுந்த முஸ்லீம் மக்களைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதில் ராணுவக் கும்பல் அவர்

களை விரட்டி மதவெறியர்களின் காலடியில் தள்ளியது. தொடர்ச்சியான ஊரடங்கு உத்திரவால் அடுத்த வேளை சோற்றுக்கு வழியில்லாமல் பட்டினியால் திண்டாடிய மக்கள் ஆத்திரமுற்று ராணுவக் கும்பல்மீது கல்லெறிந்து ஊரடங்கு உத்திரவை நீக்கப் போராடினர். வெறிபிடித்த ராணுவம் போராளும் மக்கள்மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தி மூவரைக் கொன்று பலரைப் படுகாயப் படுத்தியது. அப்பாவினைப் பிடித்துப் போய் சிறையில்லடத்து சித்திரவதை செய்தது. ஆறும் ஊர்க்க ஊதுகுழலான 'இந்து' நாளேடுகூட ராணுவத்தை அப்பகுதியிலிருந்து உடனடியாக விலக்க வேண்டும் என்று தலையங்கம் தீட்டுமளவுக்கு அதன் அட்டுமியம் எல்லை மீறியது.

மதவெறியர்களைத் தண்டிக்கவோ, மக்களிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தவோ 'மதச்சார்பற்ற' அரசுக்கு, என் முனையளவும் அக்கறையில்லை. கலவரத்தைக் கட்டுப்படுத்த நிறுவப்பட்ட 'சமாதானக் கமிட்டி'யில் இந்து மத வெறிக்கும்பலான பாரதிய ஜனதா கட்சியையும் அரசே சேர்த்துக் கொண்டது. அதே சமயம் முசாபர் நகர் டவுன் ஹாலில் நடந்த சமாதானக் கமிட்டி கூட்டத்திற்கு கலவரத்தைத் தூண்டிய காங்கிரசு மந்திரி சசதுஸ்லாமான் தலைமை தாங்கினார். அதை எதிர்த்து இந்து வெறியர்கள் கூட்டத்தினரை தாக்கினர். கடைசியில் சமாதானக் கமிட்டியையே சமாதானப்படுத்த முடியாமல் போனது.

கலவரத் தீ ஓய்ந்தாலும் அது நிறுபூத்த நெருப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதே ஓட்டுப்பொறுக்கிகளின் நோக்கம். மதக் கலவரங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைத்த அரிய துருப்புச் சீட்டு. எனவேதான் கலவரப் பகுதிகளைப் பார்வையிட்ட பின்னரும் கூட எதிர்க்கட்சிகளின் எந்த தேசியத் தலைவர்களும் மத வெறியர்களைக் கண்டித்து ஒரு சார்த்தைகூட கூறவில்லை.

போலிக் கம்யூனிஸ்டுகளோ, கலவரத்துக்குக் காரணமாக உள்ள வழிபாட்டுத் தலத்தை தேசிய சின்னமாக்க வேண்டும் என்ற கோமாளித் தனமாக தீர்வை முன்வைக்கின்றனர். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், ஏற்கனவே தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையின் பொறுப்பிலுள்ள மருதிகளில் வழிபாட்டு உரிமை கோரி போலிகள் ஆளும் மே. வங்கத்தில்

அன்பார்ந்த வாசகக் தோழர்களே!

உங்களது புதிய ஜனநாயகம் பத்திரிக்கைக்கு இந்த இதழோடு மூன்று ஆண்டுகள் நிறைவடைகிறது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் நமது பத்திரிக்கை எதிர் கொண்ட இடர்பாடுகள் ஏராளம். இத்தனை இடர்பாடுகளும் வாசகத் தோழர்களாகிய உங்களின் ஊக்கமான ஆதரவுடன், உறுதியான ஒத்துழைப்புடன் உடைத்தெறியப்பட்டன. வாசக நெஞ்சங்களில் புதிய ஜனநாயகம் மூட்டும் சிறு பொறி பெருங்காட்டுத் தீயாக மூண்டெழுந்து ஆளும் பாசிச கும்பலையும் ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் சாம்பலாக்க வேண்டும்! புதிய ஜனநாயகத்தை—மக்கள் ஜனநாயகத்தை மலர்விக்க வேண்டும்!

இந்தப் புரட்சிப் பணியினை இதுவரை எந்த அளவு நிறைவேற்றியுள்ளோம், அதிலே ஏற்பட்டுள்ள குறை நிறைகளை தொகுப்பாக எழுதி அனுப்புகள். உங்கள் நெஞ்சத்தில் நாங்கள் மூட்டிய சிறு பொறி இன்னும்

முஸ்லிம் மதவெறியர்கள் நடத்திய போராட்டம் கலவரத்தில் போய் முடிந்தது.

போலிக் கம்யூனிஸ்டுகளின் 'துக்ளக்' பாணி தீர்வுகள் ஒருபுறம் நிற்கட்டும், உ.பி.யில் ஆளும் காங்கிரசு மந்திரிகளால் தூண்டிவிடப்பட்ட இக்கலவரத்தின் உண்மையான நோக்கம் வழிபாட்டுத்தலம் பற்றிய பிரச்சினையே அல்ல.

ஆளும் பாசிச ராஜீவ் கும்பலின் அடுக்கடுக்கான ஊழல்கள் அம்பலப்பட்டு அது முற்றாக மக்களிடமிருந்து தனிமைப்பட்டுப் போயுள்ளது. அலகாபாத் இடத்தைத் தேர்தல் வெற்றியைத் தொடர்ந்து எதிர்க்கட்சிகளின்—வி.பி.சிங்கின் அலை உ.பி.யில் வேகமாகப் பரவி வருகிறது. நான்கு எதிர்க்கட்சிகள் வி.பி.சிங்கைத் தலைவராகக் கொண்ட ஐக்கியப்பட்டிருப்பதும், உ.பி.யில் ஆளும் காங்கிரசு கூடாரத்துக்குள் நடந்துவரும் குடுமிபிடி சண்டையும் இந்த அலைமேலும் பரவலடைந்து விரைவு படுத்தியுள்ளது. இதை பாசிச ராஜீவ் கும்பலால் நம்புகின்ற முறைகளின் மூலம் தனது அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவோ, தேர்தல் முறைகளின் மூலம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றவோ ஒருபோதும் சாத்தியமில்லை என்பது உறுதியாகிவிட்டது.

எனவேதான் தனது அதி காரத்தைத் தக்க வைத்துக்

பாந்துபட்ட உழைக்கும் மக்களின் ஆதரவோடு பெரு நெருப்பாக பற்றிப்படர அது பெரிதும் உதவும்.

புரட்சிகர பத்திரிக்கைகளுக்கே உரித்தான பொருளாதார நெருக்கடி புதிய ஜனநாயகத்திற்கும் விலக்கல்ல. இத்தடையிலிருந்தும் மீண்டு நான்காமாண்டில் பிடுநடை போட்டு முன்னேற வேண்டுமெனில் தொடர்ந்து சந்தா, ரன் கொடைகள் வசூலித்துத் தருவது மட்டுமல்ல—மேலும் அதிக அளவில் மக்களிடம் பிரயோகப் படுத்துவது, இதன் விற்பகுதியை அதிகரிப்பது மிகவும் அவசியம்.

இக்கடைமையை நிறைவேற்றுவதில் என்றும் எங்களுக்கு துணையாய் நின்று உதவுங்கள் என்று நம்புகிறோம்.

தோழமையுடன் ஆசிரியர்க்கு.

கொள்ள அது எந்த எல்லைக்கும் போகத் துணிந்துவிட்டது. அதன் படியே மதக்கலவரங்கள் கட்ட விழ்த்து விடப்பட்டு, தேசத்தின் பிரதான அபாயமாக காட்டி, தனது ஊழல் கொள்ளையை மூடி மறைக்கவும், எதிர்க்கட்சி மாயையிலிருந்து மக்களைத் திசைதிருப்பவும் அது வெறிபிடித்தலைகிறது. பற்றிப் படரும் மதக் கலவரங்களைக் காட்டி அவசரநிலைப் பாசிச ஆட்சியை நிறுவவும் அது தயங்காது என்பதையே நிகழ்ச்சிப் போக்குகள் நிரூபிக்கின்றன.

முசாபர் நகர், அலிகார் நகரங்களிலிருந்து மதவெறிக் கலவரம் இடம்பெறும் பைசா பாத்த நகருக்குப் பரவி கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த மாதமும் அது பரவுவதற்கான அபாயம் பெருகியுள்ளது. அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வடமேற்குக் களில் மதக்கலவரம்; தமிழகத்தில் பிழையப் பிடிக்க சாதிக்கலவரம்!—இந்தத் திட்டத்தோடு உழைக்கும் மக்களின் உதிரம் குடிக்க கிளம்பியுள்ளது பாசிச ராஜீவ் கும்பல். பாசிச கும்பலின் எத்தனிப்புகளையும், சாதி-மத வெறியர்களின் சூழ்ச்சிகளையும், ஓட்டுக்கட்சி எளின் பித்தலாட்டங்களையும் உழைக்கும் மக்களும் புரட்சியாளர்களும் விழிப்புடன் ருந்து முறியடிக்க வேண்டிய சருணமீது.

● மனோகரன்

கூலி ஏழையைக்

அவர் வீட்டிற்கு கொண்டு போன ஒரு மணி நேரத்தில் இறந்து போனார்.

ஊர் மக்கள் முயற்சிக்கு பிறகு உண்மை வெளிவந்தது. சிவலிங்கத்தை இழுத்துச் சென்ற போலீசும்பல், எரியும் சிகரெட்டால் அவரது உடல் முழுவதையும் சுட்டுப் பொசுக்கியதோடு, அவருடைய ஆண்குறியை தீயினால் தீய்த்து பொசுக்கியிருக்கிறது. போலீசு மிருகங்களின் கொடூரமான சித்திரவதையால் மூச்சற்றுப் போன சிவலிங்கம் நீண்ட நேரமாக அசைவற்று கிடக்கவே பயந்து போன போலீசுக்கும்பல் அவரை அரசு பொது மருத்துவமனைக்கு கொண்டு சென்றது. அங்கு, “இவர் பிழைக்கமாட்டார்” என்று தெரிந்தவுடன் யாருக்கும் தெரியாமல் அவரை சாலையோரத்தில் வீசிவிட்டு சென்றுவிட்டது.

உண்மையறிந்து கொதிப்படைந்த மக்கள், போலீசுக்கும்பலின் அக்கிரமத்தை தந்தி மூலம் கவர்னர் முதல் கலெக்டர் வரை தெரிவித்துவிட்டு சாலையறியலில் இறங்கினர். இரவு பத்து மணி முதல் விடியற்காலை 4 மணிவரை சென்னை-பெங்களூர் சாலையில்

போலீசைத் திருத்தமுடியுமா?
என்ற கட்டுரை வெளியான 1-15 அக்டோபர் 1988 இடம் புதிய ஜனநாயகம் படித்தேன். நடைமுறை அனுபவங்கள், தங்கள் கருத்து எவ்வளவு உண்மையானது என்பதை நானும் நிரூபிக்கிறது. சமீபத்தில் எங்கள் ஊரில் நடந்த சம்பவம் இது.

சென்னை அடுத்த பூந்தமல்லி மேல் மாநகர் பகுதியைச் சேர்ந்த சிவலிங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த சிவலிங்கம் என்பவர் அருகிலுள்ள ரைஸ் மில்லில் கூலி துக்கும் தொழிலாளியாக வேலை பார்த்து

வந்தார். இவருக்கு 5 குழந்தைகள்.

சில தினங்களுக்கு முன்பு அக்கிரமத்தில் ராமதாஸ் என்பவரின் பம்ப்செட் மோட்டார் ஒன்று காணாமல் போய்விட்டது. அது சம்பந்தமாக பூந்தமல்லி போலீசு கடந்த 6.10.88 மாலை விசாரணைக்கு என்று சிவலிங்கத்தை இழுத்துச் சென்றது. இரண்டு நாட்கள் கழித்து, 8ந்தேதி மாலை பூந்தமல்லி அரசு மருத்துவமனையின் அருகில் நடைபாதையில் சிவலிங்கம் வெறும் சதைபிண்டம் போல் சுருண்டு கிடந்தார். தெரிந்தவர்கள் பார்த்து சிவலிங்கத்தை

வாசகர்களே நிருபர்களாக

நட்ட நடுவீதியைப் பட்டா போட்டுக்

சந்தானம், உசிலம்பட்டி தாலுக்கா செல்லம்பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் திருச்சேர்மென். விக்கிரமங்கலம்-உத்தப்ப நாயக்கனார் செல்லும் சாலையில் இதுக்கும் மேலப் பெருமகன் பட்டி கிராமம் இவரது பூர்வீகம்.

ஊரை விட்டு உலையில் போடும் இடத்தில் சேர்மென் ஊரில் தமது வாரிசுகளுக்கு மக்களாகட்ட ஊரின் நட்ட நடுவீதியை தனதாகிட்டு கொண்டார்.

8.10.88 அன்று அதன் கால தன்மனையின் முன் இருக்கும் இடையையும் சேர்ந்து மாடி வீடு கட்டி நட்ட நடுவீதியில் 'காங்கிரீட்' தூண்களை எழுப்பும் வேலைகளை துவக்கினார். பொதுவழியை தனதாக்கிக் கொள்ளும் சேர்மென் சந்தானத்தின் அதிகார தீயிற் தனத்தைக் கண்டு கொதித்தெழுந்த மக்கள் கோபத்தையெல்லாம் அடக்கிக் கொண்டு முதலில் ஊர் பெரியவர்களை வைத்து பொது சொத்து திருடன் சேர்மென் சந்தானத்திடம் நியாயம் கேட்டனர்.

கழுதைக்கு தெரியுமா கற்பூர வாசனை? ஊர் மக்களின் பொறுமையான அணுகுமுறையை, தன்னுடைய அதிகாரத்தை கண்டு அஞ்சும் கோழைகளாக நினைத்துக் கொண்டு வரய் வித்தியாசமாக - அநாகரீகமாக - ஏசியது சேர்மென் சந்தானம் குடும்பம். சந்தானத்தின் மனைவி சின்னம்மாள், சீமந்த புத்திரர்கள் பாலையா, இளங்கோவன் ஆகிய கழுதைபுலிகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கொண்டு ஊர் மக்களீது பரம த...

பார்த்தார்கள் ஊர் மக்கள் பாடம் பட்டினால் தான் உயைக் குவான் என்று தக்கபட்டி புகட்டினார்கள். வீரம் பேசிய சேர்மென்கும்பல் மனைவி கள்ளுகில் நுழைத்துக் கொண்டு போலீசிடம் சென்று புலம்பியது. சேர்மென் சந்தானம் போட்ட எலும்பைக் கவ்விட்டு கொண்ட உத்தப்ப

போலீசு ரௌடிகள்

அனைத்து வாகனப் போக்குவரத்தை நிறுத்தி, நியாயம் கேட்டுப் போராடினர். பெரும்படையுடன் வந்திறங்கிய போலீசு கும்பல் ஓட்டுக் கட்சி பிரமுகர்களையும் அம்பேத்கார் மன்றத்தை சேர்ந்த சிலரையும் கூட்டி வைத்து சமரசம் பேசியது. சோரம்போன அந்த போடிகள் மக்கள் போராட்டத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து மக்களை கலைந்து போகும்படியும், விரைவில் நியாயம் கிடைத்துவிடும் என்றும் சமரசம் பேசி போராட்டத்தை நீர்த்துப் போக வைத்தனர்.

தாழ்த்தப்பட்ட தன் சாதிக் காக என சங்கம் வைத்து பிழைப்பு நடத்தும் தலித் சிங்கங்களும், நலிந்தோரின நலவாழ்வுக்காகவே அரசியல் நடத்துவதாக பிதற்றி திரியும் ஓட்டு பொறுக்கிகளும் ஒரே அலைவரிசையில் தான் சிந்திக்கின்றனர்; செயல்படுகின்றனர். அடக்குமுறை எந்திரமான போலீசு, அதிகாரவர்க்கம் என வரும்போது அத்தனுடைய காலை நக்கி தங்கள் தோலைப்பாதுகாத்து கொள்வதில் தான் குறியாய் இருக்கின்றனர்.

தகவல் : மூர்த்தி, ம.க.இ.க; சென்னை.

திரைமறையில் அரசியல் வீபச்சாரம்

அக்டோபர் 19, 20 தேதிகளில் மன்னார்குடிக்கு வருகை தந்த, கொட்டைப் போட்ட ஓட்டுப் பொறுக்கி கட்சியின் தலைவரான திருக்குவளை முத்துவேலர் கருணாநிதியை மிகமிக ஆடம்பரமாக வரவேற்ற, நகரினுள்ள அவரது இன்மான் தம்பிகள் பல்வேறு முதலாளிகளிடமும், சாதாரண வியாபாரிகளிடமும் கட்டாய வசூல் வேட்டையில் இறங்கினர். காசுக் கொடுக்காதவர்களை இழிவாகப் பேசி, மிரட்டிப் பிடுங்கினர்.

மன்னார்குடி நகராட்சி இந்திரா காங்கிரசு பொறுப்பிலுள்ளது. நகராட்சி தலைவர், சிவா. இராசமாணிக்கம், ராஜீவின் வளர்ப்பு பிராணி மூப்பனாரின் பரமரசிகர்.

பொது மக்களின் அன்றாட அடிப்படை தேவைகளான காலை வசதி, மின்விளக்கு, குடிநீர் வசதி, பொது சுகாதாரம் போன்றவற்றை தீர்த்திட வக்கற்றவர். இவர், கருணாநிதிக்கு நகர் மன்றத்தின் சார்பில் வரவேற்புக் கொடுக்க, பொது மக்களின் பணத்தை ஆயிரக்கணக்கில் பாழாக்கி ஆடம்பரக் கூத்தடித்தார். அதில்தன்னுடைய சுய விளம்பரத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டார். நகர் மன்றத்தின் சார்பில் கருணாநிதிக்கு வரவேற்பு நிகழ்ச்சி அழைப்பிதழ் அச்சடித்து அனைவருக்கும் அனுப்பி மகிழ்ந்தார்.

ஒருபுறம், திமுகவை பரம எதிரியாக காங்கிரசுக் கருதுவது போல் நடப்பது. மறுபுறம் ஜனநாயக மரபு பேசிட. தி.மு.க.வை ஏந்திக் கொள்வது. பதிலுக்கு திமுகவும் காங்கிரசுக்கு சொரிந்து விடுத்து என ஒரு அரசியல் வேசித் தனத்தை பட்டப் பகலில் நடந்த நடுவீதியில் அரங்கேற்றி மகிழ்ந்தார்கள், இந்த வெட்கங்கெட்டவர்கள். இந்த வெட்கங்கெட்டதுகளை நாரும் தளையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு எத்தனை நாள்தான் சித்தித்துக் கொண்டிருப்பது?

—சோம. சி.குமார் மரகதம், மன்னார்குடி.

பலே கில்லாடி!

நாயக்கனார் சரகபோலீசு, ஊர் மக்களின் கருத்தைக்கூட கேட்காமல் சந்தானத்திற்கு சாதகமாக வாலை ஆட்டுகிறது.

உறுதியாக எதிர்க்கும் ஊர் மக்கள், தன்னுடைய அயோக்கிய தனத்திற்கு மன்னிப்புக் கேட்காத வரை சேர்மென் குப்பலை விடப் போவதில்லை என உறுதி பூண்டுள்ளனர்.

வரும் தேர்தலில் நாகாலியை பிடித்துவிட இப்போதே நாக்கைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு நாலுகால் பாய்ச்சலில் வரும் திமுக கட்சியின் பெரிசுகள்—சிறுசுகள், கையாவு அதிகாரத்திலேயே கடலளவு ஊழல் செய்யும்போது, கோட்டையைப் பிடித்தால் மொத்த நாட்டையே அல்லவா பட்டா போட்டு பகிர்ந்து கொள்ளும்!

இவன், விவசாயிகள் விடுதலை முன்னணி உசிலை வட்டம்.

எஜமான விசுவாசம்

பிரிட்டிஷ் காரனிடமிருந்து இந்திய மக்களுக்கு விடுதலையை 'வாய்கி'க் கொடுத்தார் காந்தி என்ற கதையைப் போல இன்னொரு கதையும் உண்டு.

போர்த்துகீசியரிடமிருந்து கோவா மக்களுக்கு இந்திய அரசுதான் விடுதலையை 'வாய்கி'க் கொடுத்தது என்ற கதைதான் அது.

கோவாவின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்ட மக்களைக் கைதோண்டி மீள்பவர் சம்பந்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ள நூலில் கோவா விடுதலையில் இந்தியா ஆற்றிய பங்கை அம்பலப் படுத்தியிருக்கிறார். "அன்றைய பம்பாய் முதல்வரான மொரார்ஜியை நான் சந்திப்பதோடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு தகுதியான அளவு கோவா மக்கள் இன்னும் தியாகம் செய்யவில்லை... உங்கள் பிரச்சினையை நீங்களே தீர்த்துக்

கொள்ளுங்கள். நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை என்று கூறினார்"—இவ்வாறு குறிப்பிட்டு கிறார் மொரார்ஜி. மேலும் அமெரிக்காவிலிருந்து இந்தியத் தூதரகம் உலகின் எந்த காலனி நாட்டின் விடுதலை இயக்கத்துடனும் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

1947 இல் இந்தியா 'சுதந்திரம்' பெற்றுவிட்டதாகக் கிறார்களே, கோவா என்ன சின்னஞ்சிறு பிரதேசம் போர்த்துகீசியர்கள் என்னும் வினமான ஏகாதிபத்திய வாதிடமிருந்து விடுவிக்க மேலும் 14 ஆண்டுகள் காத்திருந்தது ஏன்? கோவா விடுதலைக்கு உதவாதது ஏன்? எந்த ஏகாதிபத்தியமரசு இருந்தாலென்ன, எஜமான விசுவாசிகளல்லவா காங்கிரஸ்காரர்கள்!

புரட்சியைக் கண்டஞ்சும் பேடிகளாக ரஷிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள்

ஜனநாயகத்துக்கும், சமூகநீதிக்குமான போராட்டத்தில் பர்மியத் தொழிலாளர்களின் மாணவர்கள் இரத்தம்சிந்து துக்கெதிரான போராட்டத்தில் பர்மிய மக்கள் உயிர்தியாகம் செய்தி ரார்கள். புதிய வாழ்வுக்கான மக்கள் போராட்டக் களத்தில் புத்த சந்நியாசிகளும் ஆயுதமீறந்திக்குதிகின்றனர்.

பர்மியமக்களின் இப்பேரெழுச்சியை வரவேற்றுத் தோள் கொடுக்க வேண்டியது உலகப் புரட்சியாளர்களின் கடமையாகும். ஆனால் சர்வதேச போலீக் கம்யூனிஸ்டுகளின் தலைமையான ருஷ்யாவின் கோர்ப்ச்சேவ் கும்பல், புரட்சியைக் கண்டஞ்சும் பேடிகள் என்பதை பர்மிய மக்கள் எழுச்சியை எதிர்ப்பதன் மூலம் இனங்காட்டிக் கொண்டார்கள்.

“இரு முகாம்களைக்கிடையிலான போராட்டத்தின் போது பர்மிய ருனாம்சங்கர் தெளிவாகப் பிரதிபலித்து வந்திருக்கின்றன. புத்தமதக் கட்டுப்பாடு, அமைதி, கருணை, சாதுரியம், பொறுமை ஆகியன ஐராவதி மற்றும் சிட்டார் ஆறுகளின் வளமிஞ்சாமவளிகளில் வாழும் மக்களின் தனிச்சிறப்பு, பான குணங்களாகும். ஆனால் சமரசமற்ற போராட்டம்தான் இவ்விடுமேயது, உலகக் குடியாத கோபம், முன்மகமான நிர்ப்பந்தம், மற்றும் மத்திய காலத்து காட்டு மிரண்டிதனம்கூட ஆதிக்கத்துக்கு வந்து விடுகிறது. கடந்த ஆண்டு மாதப் போராட்டத்தில் மக்களின் கட்டுத்தளை இலாபத்திர உணர்வுகள் மீண்டும் மீறியெழுத்தன. அதிலே, தற்போது வரையில் (மக்கள் தொகையில் 70% இரண்டு பங்கினரான) போயிகள் கிட்டத்தட்ட பங்கிளவில்லை.”

“பீறிட்டுக் கிளம்பிய வெறியில் வர்க்க ரீதியாக சீரழிந்த பல கார்பும் கொண்ட ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் தாங்களிடம் சிக்கிய போலீசாரையும் இராணுவ வீரர்களையும் சித்திரவதை செய்து

அப்படியே படுகொலை செய்து விட்டார்கள். நாகரிக காலத்தின் துவக்கத்தில் பர்மாவில் நிலவிய பழமையான சடங்கை புதுப்பிப்பது போல மனித மாமிசம் தின்றது கூட சில இடங்களில் நடந்தது.”

“நாட்டின் பல இடங்களில் ஆறாய் பர்மிய சோசலிசத் திட்டக் கமிட்டியின் மாவட்டக் கமிட்டி உறுப்பினர்களை கிட்டத்தட்ட அத்தனை பேரையும் படுகொலை செய்துவிட்டதாக தகவல்கள் கூறுகின்றன. முழு நேர ஊழியர்களை பொருத்தவரை ஆறாய் கட்சியின் உறுப்பினர் தகுதியே ஆபத்தானதாக மாறியுள்ளது. பலரும் தமது உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகத் தலைமறைவாகிவிட்டனர். பர்மிய நகரங்களில் அவை அலையாக வீசிய அரசாங்க எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களில் பங்கேற்கத் தயங்கி ஒதுங்கிய அரசு ஊழியர்கள் பலரும் பலாத்காரமாகத் தாக்கப்பட்டுக் கொச்சையான நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளானார்கள்.”

“கொடுங்கோன்மைக்கும்வன்முறைக்கும் எதிராக ஜனநாயகத்துக்காக நடக்கும் போராட்டம் மக்களுக்கு வேதனை தரும்பாதையில் போகிறது. இந்தப் போக்கினால் முன்னெப்போதும் இல்லாத குழப்பம், அராஜகம், மறந்துகொறயாடுவது என்ற “துணை” விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் நகர்ப்புற மக்களைக் கடுமையாகப் பாதிக்கிறது; விலை உயர்வாகி உயர்வது, அதியாவசியப் பொருட்கள், குறிப்பாக உணவு பொருட்குறை அவர்களின் மனக்கசப்பையைச் செய்திது. நாட்டுப்புறத்தில் உறவினர்கள் உடையவர்கள் அவர்களுடைய உதவியைக் கொண்டு தமது உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும்படி கிறார்கள்.”

“குறிப்பாக ரங்கூனில் நிலைமை கடினமாக உள்ளது; எரி பொருள் பற்றாக்குறை அங்கு எதிர்க்கட்சியினர் மற்றும் அதி

காரிகளின் கொள்ளை, சூறையாடல், நாசவேலை காரணமாக உணவு விநியோகம் கடுமையாகத் தடைப்பட்டுள்ளது. முடிவில்லாத பொது வேலை நிறுத்தம் பொருளாதார வாழ்க்கையை முட்டக்கு நோய்க் காண வைத்துவிட்டது” என்று ருஷ்யப்போலிசு கம்யூனிஸ்டுகள் எழுதுகிறார்கள் (நியூ டைம்ஸ் ஏடு '88 செப்டம்பர்.)

லட்சக்கணக்கான கம்யூனிசப் புரட்சியாளர்கள் உயிர்த் தியாகம் செய்து அக்டோபர் புரட்சியில் வெற்றி ஈட்டி ருஷ்யாவில் சோசலிச சோவியத் சமுதாயத்தைப் படைத்தார்கள். கோடிக்கணக்கான சோவியத் மக்கள் உயிர்த் தியாகம் செய்து பாசிச இடலினின் ஆக்கிரமிப்புப் போரில் வென்று அதைக் காத்தார்கள்.

ஸ்டாலின் மறைவுக்குப் பிறகு கட்சி மற்றும் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி ருஷ்யாவை சமூக ஏகாதிபத்தியமாக மாற்றிய குருசேவ்-பிரஷ்னேவ் கும்பலின் வாரிசுகளான கோர்ப்ச்சேவ் தலைமை, புரட்சியின், போரின், சரித்திர நாயகன் ஸ்டாலினைப் இழிவுபடுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பர்மிய மக்கள் புரட்சியை இழிவுபடுத்துவதில் வியப்பில்லை.

எதிர்ப்பு புரட்சியாளர்கள், சதிகாரர்கள், எதிரி உளவாளிகளைத் தண்டித்ததற்காக ஸ்டாலினை “கொடுங்கோலன்”, “சர்வாதிகாரி”, “கொலைகாரன்” என்று அவதூறு செய்யும் கோர்ப்ச்சேவ் கும்பல் பர்மாவின் பாசிச இராணுவத்துக்கு நற்சான்றிதழ் வழங்குகிறது.

“பர்மாவின் குறிப்பான நிலைமைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் மரபு வழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வரையறையைக்கொண்டு பர்மிய ராணுவத்தின் அரசியல் பாத்திரத்தைக் கணிக்கவே முடியாது. சமீப ஆண்டுகளில் இராணுவத்தின் கூட்டாதிக்கம் மற்றும் தனி சாதித் தன்மை தெளிவாக வெளிப்பட்ட போதிலும், அது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மரபு மற்றும் அடிப்படை தாரமீக உணர்வைப் பாதுகாத்து வந்திருக்கிறது. அதில் பங்கேற்ற முத்த அசிகாரிகள் பலரும் ஓய்வு பெற்று விட்டார்கள். இருப்பினும் இளம் அசிகாரிகள் மற்றும் அனைத்து இராணுவத்தின் மீதும் அவர்கள் இன்னமும் கணிசமான அளவு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றனர். பர்மிய இராணுவத்திலும் அதன் பள்ளிகள் கல்லூரிகளிலும் நடக்கும் கல்விப் பணிகளில் நாட்டுப் பற்றும், நாட்டு விசுவாசமும், அதன் பாதுகாப்பு நலன்களும் முக்கியக் கூறுகளாக இருக்கின்றன.”

மாணவர்கள் ரங்கன் தெருக்களில் பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடந்தினர். நீதினுடைய இரகசியப் போலீசுப் படைபினர் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களைப் படுகொலை செய்தனர்.

“புதிய இராணுவ ஆட்சியாளர்களான தளபதிகளும் கர்னல்களும் பர்மிய ராணுவ அதிகாரிகளின் இரண்டாம் தலைமுறை பினர். சுதந்திரத்தை வென்ற பிறகு அதிகாரிகளாக முதிர்ச்சியுற்றவர்கள். கலக இயக்கம் மற்றும் (சீன) கோமின்டான் ஆக் பிரமிப்பு படைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தின் ஆரம்பம்—அபாயகட்டத்தில் அப்போது பர்மா இருந்தது. சீழ் அணிவரிசையிலிருந்து பதவியேற்றம் பெற அவர்களுக்கு உதவிய தேசிய விடுதலைப் போராட்ட அனுபவசாலிகளுக்கு நெருங்கிய, தார்மிக—சிந்தனை உடையவர்கள். இராணுவத்தின் ஒற்றுமையை ஒரு கூட்டாதிக்கக் கொள்கையாக மட்டும் இந்த அதிகாரிகள் கருதவில்லை; மாறாக நாட்டின் ஐக்கியம் மற்றும் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டுக்கான தொரு நிபந்தனையாகக் கருதுகிறார்கள்.” (ஐ)

சொந்த நாட்டில் “கிளர்ச்சி நாஸ்ட் மற்றும் பிரஸ்ட்ரோய்” 22 பல கட்சி ஆட்சி, கூடுதலான ஆள நாயகம் பற்றி துன்பட்டம் அங்கு கும் கோர்ப்பச்சேவ் கும்பல் பாசிச இராணுவ சர்வாதிகாரத்தின் சீழ் பணிந்து போகும்படி பர்மிய மக்களுக்கு உபதேசித்தது.

“படுமோசமான தேசீயந்தது” என்கிற கொள்கையை சில எதிர்க்கட்சியினர் பின்பற்றுவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இது கடுமையான ஏமாற்று வேலை. குழப்பமும் அராஜகமும் பொது ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்காக கடுமையான நடவடிக்கைகளை மேற்

கொள்ளும்படி இராணுவத்தை பிரிப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டது.

“பர்மாவில் இராணுவம் தான் உண்மையான தொரு அரசியல் சக்தி; அரசியல்வாதிகள் அதை ஏற்கவேண்டும். இராணுவத்தில் பிளவு குழப்பம்—அராஜகம், வன்முறை ஆகியவற்றை தீவிரமாக மட்டுமே செய்யும். அதேசமயம் நாட்டின் எல்லையோரங்களில் கலகப் படைகளின் ஆயுதத் தாங்கிய போராட்டம் இன்னமும் நீடிக்கிறது. அராஜகத்துக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டைப் பல பர்மியர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை; அதனால் எவ்வாறாயினும் இராணுவத்தலைமையில் பிளவு ஏற்பட வேண்டும் என்று சில எதிர்க்கட்சியினர் விரும்புவதாகத் தெரிகிறது. தான்தோன்றித்தனம் அராஜகம் ஆகியவை ஜனநாயகத்தின் அம்சங்களாக இங்கே பலசமயம் கருதுகிறார்கள்; அவற்றின் உள்ளடக்கத்தை ஆழமாகப் பரிசீலப்படுத்தவில்லை.”

“அரசியல் மற்றும் உணவு நிலைமையை எந்திரப்படுத்துவது என்பதை முன்னுரிமைப் பணியாக இராணுவம் முன் வைக்கிறது. இது அனைத்து மக்களின் நலன்களையும் பாதிக்கிவிடக்கூடாது. ஜனநாயகத் தோல்விகள் சகஜமாக நடப்பதற்கு இதுமிகவும் அவசியமானது.”

உலகைக் குறுக்கிய பத்து நாட்கள் என்று வருணிக்கப்பட்ட அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் போதும் ஷிட்லரை எதிர்க்க

போராட்டத்தின் போதும் உணவுப் பஞ்சமும் பத்தாக்குறைவும் வரவில்லைபா ரின்ன?

“ஸ்திரத் தன்மையை நிலைநாட்டுவது என்கிற உடனடி தேசியக் கடையில் ரங்கன் குடிமக்களும் அளைத்து பர்மிய மக்களும் தெளிவாக இராணுவத்தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அரசியல் பேராசைகள் எந்தக்குழுவுக்கும் பயன்படாது. ஒட்டுமொத்த சமுதாய முயற்சியின் மூலம் சகஜ நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும்; அதுதான் பர்மாவில் பலகட்சி ஆட்சி முறையை நிறுவுவதற்கு வழிவகுக்கும். சுதந்திரமான தேர்தல்களை உத்திரவாதம் செய்யும்.” (ஈ)

இந்தியாவின் பாசிச ராஜ்யப் பிஸ்ப்பின் சின் மார்க்கோஸ், பர்மாவின் நீவின் ஆசிய பாசிஸ்டுகள் நுட்ப சமூக ஏகாதிபத்திய அதிகளுக்கு முற்போக்காவர்களாகத் தெரிகிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிரான புரட்சி வெற்றி குழப்பம், அராஜகம், வன்முறையாகத் தெரிகிறது. தெற்கு முன்பு தோன்றிய போலிசமயினிஸ்டுகள் அனைவரும் புரட்சியின் சமரசவாதிகளாக மட்டுமே இருந்தனர். இப்போதைய போலிசகம்யூனிஸ்டுகள் புரட்சியின் எதர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இப்போது அவர்கள் சர்வதேச பிற்போக்கு அமைப்புகளின் பிரதான கரவலர்களாக மாறுகிறார்கள். இதைத்தான் கோர்ப்பச்சேவ் கும்பல் வெளிப்படையாக திருபிக்கிறது. மணி

நாடாளுமன்ற ஜனநாயக அரசியல்-ஒருகுதாட்டம். அதன் விதிமுறைகளை ஆளுகுபாசிச ராஜீவ் கும் பல் மீறாது இருக்குமானால், அடுத்த பொதுத் தேர்தல்களுக்கு இன்னமும் ஓராண்டு இருக்கிறது. நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தில் இன்னமும் தடைக்கு நம்பிக்கை இருப்பதாக அது நடக்கிறது. எனவே தற்போது அனுபவிக்கும் அதிகார சொர்க்கத்தை இழந்து விடக்கூடாது என்கிற எச்சரிக்கை யோடு அதன் எடுபிடிகளை உசுப்பி விடத் துவங்கிவிட்டது.

உவங்குதுறை நிறுவனங்களின் மதிப்பீடுகள், காங்கிரசின் முக்கிய தலைவர்களுடைய அனுமானங்கள், மக்களிடம் நடந்த கருத்துக்கணிப்புகள் — ஆகிய இவை அனைத்தும் ஆளும் காங்கிரசுக்கு எதிரான அலை நாடு முழுவதும் வீசுவதாகக் கூறுகின்றன. பொதுத் தேர்தல்களில் எதிர்க்கட்சிகள் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் நிலவுவதாக அவை காட்டுகின்றன. எதிர்க்கட்சிகள் ஐக்கியப்படாமல் போனாலும், இடப்பங்கீடு செய்து கொண்டு போட்டியிட்டாலே பாசிச ராஜீவ் கும்பலை வீழ்த்திவிட முடியும் என்று அவை நம்புகின்றன.

காங்கிரசு மட்டுமல்ல, மத்தியில் அதிகாரத்தைப் பிடிக்க முடியும் என்ற அரசியல் கட்சியும் வழக்கமாகச் சார்ந்து நிற்பது இந்தி பேசும் படமாநிலங்கள். ஏனெனில் அங்குதான் பெரும் பான்மையான எம்.பி தொகுதிகள் உள்ளன. இந்தி பேசாத மாநிலங்களிலும் பெரும்பாலானவற்றில் ஏற்கனவே காங்கிரசு ஆதிக்கம் வீழ்ந்துவிட்டது. இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் கூட அதன் நிலைமை மிக மோசமாகி விட்டது. “ராஜீவ் திருடன்” என்கிற பாட்டு கிராமப்புற பள்ளிச் சிறுவர்களும் எரிடையேயும் பிரதமராக உள்ளது. 1977 பொதுத் தேர்தல்கள் தவிர பிற தேர்தல்களில் காங்கிரசு எதிர்ப்பு யாக்குகள் பிளவுபட்டிருந்ததால் இதுவரை அது வெற்றி பெற முடிந்தது. குறிப்பாக எதிர்க்கட்சிகளின் கையாலாகாததைத் தடுத்துவரை குளிர்காய்ந்துவந்த காங்கிரசு, இப்போது அவற்றிலே பெரும்பாலானவை ஐக்கியப்பட்டிருப்பது குறித்துப் பீதியடைந்து போயுள்ளது.

எனவே, பொதுத்தேர்தலைக் குறிவைத்து அவசர அவசரமாக சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருப்பதாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. முன்று கமிட்டிகள் அமைத்து அவற்றின் ஆலோசனைகளைப் பெற்று அமுலாக்குகிறது. ‘ஒட்டுப் பொறுக்குவதற்கான அரசியல் குறியீடுகள் செய்

பும் எததணிப்புகளில் நமக்கென அக்கரை; வேண்டுமானால் அதோடு போட்டியிடும் எதிர்க்கட்சிகள் பார்த்துக் கொள்ளட்டும் என்று ஒதுங்கிவிட முடியாது. ஏனெனில் அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக பாசிச ராஜீவ் கும்பல் மேற்கொள்ள விரும்பும் முயற்சிகள் நாட்டு மக்களுக்கு மேலும் தீங்குவிளைவிக்கக் கூடியவை.

இடிந்துவிடும் காங்கிரசு மாளிகைக்கு முட்டுக் கொடுத்து நிறுத்துவதற்காக நான்கு தூண்களை—திட்டங்களை பாசிச ராஜீவ் கும்பல் தயாரித்துள்ளது. பஞ்சாயத்து ஆட்சி, பொருளாதார சலுகைகள், தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள், கட்சி அமைப்பை சீரமைப்பது ஆகியவைதாம் அத்திட்டங்கள். இவற்றிலே அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குவது (பஞ்சாயத்து ஆட்சி), வறுமை ஒழிப்பு (பொருளாதார சலுகை), தேர்தல் சீர்திருத்தம் ஆகிய மூன்றும் ஏற்கனவே எதிர்க்கட்சிகள் முன்வைத்துள்ள திட்டங்கள்தாம். அவற்றையே பிடுங்கித் தனதுகட்சிக்கு,

நாடாளுமன்ற தேர்தல்-தயாரிப்புகள்:

ஆரம்பத்திலேயே அமுகுணி ஆட்டம்

சுயநலன்களுக்கு ஏற்ற வகையில் திரித்துக் கொண்டுள்ளது பாசிச ராஜீவ்கும்பல்.

முதலாவதாக, பஞ்சாயத்து ஆட்சி; காந்தியின் கனவாகிய பஞ்சாயத்து ஆட்சியை நிறுவப் போவதாக பாசிச ராஜீவ் கும்பல் கூறுகிறது. “பஞ்சாயத்து ஆட்சி நிறுவனங்களை உயிர்ப்பித்து உடனடியாகத் தேர்தல்கள் நடத்த வேண்டும். அப்போதுதான் அனைவரும் ஜனநாயக அமைப்பில் பங்கேற்க முடியும். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடத்துவதற்கு காலக்கடையை வைக்க வேண்டும். மாநிலங்களில் ஆளுநர் ஆட்சி நிறுவுவதை நாடாளுமன்றம் அங்கீகரிக்க வேண்டியிருப்பதைப் போல, மாவட்ட வாரியங்களைக் களைத்தால் சட்டமன்றங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும்” என்பதுகாங்கிரசின் திட்டம்.

உண்மை என்னவென்றால் காங்கிரசு அல்லாத மாநிலங்களில் தான் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடத்தப்படுகின்றன. கடந்த பத்தாண்டுகளில் காங்கிரசு ஆளும்

மாநிலங்களில் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களே நடத்தப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல, சமீபகாலங்களில் இத்தேர்தல்கள் நடத்துவதற்கான வாய்ப்பில்லை. ஒட்டுப் பொறுக்குவதற்கான வெற்றுவாக்குறுதிதான் இது.

“மாவட்ட வாரியங்களுக்குத் தனியே நிதியளித்து, மாநில அரசின் தலையீட்டின் அன்றாடம் செலவீடும் அதிகாரம் தரவேண்டும். ஏற்கனவே கொண்டு வந்த 20 அம்சத் திட்டம் உட்பட பல வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்களின் 80 சதவிகித நிதி, அதிகாரிகளும் அரசியல்வாதிகளும் விழுங்கிவிட்டார்கள். அதிகாரிகளைக் கண்காணித்து அரசுக்கு இரகசிய குறிப்புகள் அனுப்பும் உரிமை உள்ளராட்சி தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்படும்.”

இதிலும் உண்மை என்னவென்றால் தற்போது கடன் வழங்கும் திருவிழாக்கள் நடத்தி காங்கிரசார் கொள்ளையிடுவதையே சட்டபூர்வமாக்கப் போகிறார்கள். அலகாபாத் தேர்தல் உட்பட சமீபத்

திய இடைத் தேர்தல்களில், காங்கிரசு தோல்வியை உறுதி செய்து கொண்ட அதிகாரிகள் அதனுடன் சேர்ந்து தேர்தல் தில்லுமுல்லுகளில் ஈடுபட மறுத்துவிட்டார்கள். இந்த சீர்திருத்தத்தின் மூலம் ஒட்டுப் பொறுக்கிகளுடன் ஒத்துப் போகும்படி அதிகாரிகளை நிர்பந்திக்க முயல்கிறது.

இரண்டாவதாக, பொருளாதார சலுகை; கிராமப்புற, அடித்தள மக்களை கவர்வதற்காக சில பொருளாதாரச் சலுகைகளை பாசிச ராஜீவ்கும்பல் வகுத்துள்ளது. அதன்படி, “வங்கிகள் தேசவுடமையாக்கியதற்கு அடுத்து, 20 அம்சத் திட்டம் மிகவுமறு பிரபலமானது. வேலைநில்லாத திண்டாட்ட ஒழிப்பு, வீட்டு வசதி, நாடுமுழுவதும் மதிய—சத்துணவு, குடி தண்ணீர் வழங்குவது, ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் நடமாடும் மருத்துவ வசதி, கிராமப்புறங்களில் 2000 பேர் வாழும் பகுதிக்கு ஒரு நியாய விலைக்கடை, எல்லா கிராமங்களுக்கும் சாலை வசதி, கிராமப்புறங்களை மின்சார மயமாக்குவது

ஆகியவை புதிய திட்டங்கள்.”

“வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு அரசு வேலைகளில் முன்னுரிமை தரவேண்டும். பெண்கள் அனைவருக்கும் கட்டாய—இலவசக் கல்வி, வளர்ச்சித் திட்டங்களால் வெளியேற்றப்பட்ட மலைவாழ் மக்களுக்கு வீடுகட்ட இடமும், நட்டஈடும் தரவேண்டும். அரசு திட்டங்களின் பலன்களை அடைய வேண்டியவர்களை உள்நூர் எம்பி, எம்எல்ஏக்கள் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்.”

இந்தச் சலுகைகளின் நோக்கம் எம்ஜிஆர் செய்ததைப் போன்ற கவர்ச்சியை உருவாக்கி ஒட்டுப் பொறுக்குவது தவிர வேறு எதுவும் இல்லை—பாசிச ராஜீவ் கும்பலின் ஊதுகுழலான “சண்டே” ஏடு இது குறித்துப் பின் வருமாறு கூறுகிறது. “வளர்ச்சிப் பணிகளோடு உள்நூர் எம்பி, எம்எல்ஏ, மற்றும் கட்சி ஊழியர்

தேர்தல் கமிஷனராக ஒரு நாபர் இருப்பதற்குப் பதில் ஒருகுழுவை நியமிப்பது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் தேர்தல் கமிஷனராக வெளிமாநிலத்தவரை நியமிப்பது. வாக்காளர் பட்டியலில் தில்லு முல்லுகளைத் தடுப்பது; அதற்காத வாக்காளர்களுக்கு அடையாள அட்டைகள் வழங்குவது. ஜனநாயகத்தைப் பரவலாக்குவதற்காக வாக்களிக்கும் வயதை 21ல் இருந்து 18ஆக குறைப்பது. வேட்பாளர்கள் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்காக ஜாமீன் தொகையை அதிகரிப்பது, ஒவ்வொரு வேட்பாளருக்கும் எரிபொருள், வீசம்பரம் மற்றும் தபால் செலவு ஆகியவற்றை அரசு ஏற்பது.”

இவை காங்கிரசுக்கட்சி முன் வைக்கும் தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள். தேர்தல் முறைகளில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நீண்டகாலமாகவே எதிர்க்கட்சிகள் கோருகின்றன. “தேர்தலில்

நான்காவதாக, கட்சி சீரமைப்பு: “கட்சி முழுவதையுமே புரமைத்து, உயிர்ப்பிக்க வேண்டும் பொதுத்தேர்தல்கள் முடியும் வரை கட்சித் தேர்தல்கள் கிடையாது. புதிய உறுப்பினர் கோரிக்கை கறாராக இறுக்கமாக இருக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு முக்கியப்பதவிகள் கொடுக்கக் கூடாது. கட்சியின் இருண்ட—நெருக்கடியான (1977-80) காலகட்டத்தில் விசுவாசமாக இருந்தவர்களுக்கு முக்கியத்துவமும் பதவியும் கொடுக்க வேண்டும்.”

அதிகாரத் தரகர்கள், கட்சியின் கிழகுதட்டிய சமைகள் என்று பாசிச ராஜீவ் சாடியவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்சியை உயிர்ப்பிப்பதாக கூறுகிறார்கள். சக்லா, நந்தினி, சந்திரஜித் யாதவ் போன்ற ஒடிப் போனவர்கள், அத்துலே, பிரனாப் போன்ற துரத்தப்பட்டவர்கள்தாம் காங்கிரசின் மீட்பாளர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். கட்சியை உயிர்ப்பிக்க ராஜீவ் கும்பலும் முயலும் போதே ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் கொஷ்டிச்சண்டைகளால் கட்சி முழுவதும் நாறுகிறது.

எவ்வளவு சீர்திருத்தங்கள், சலுகைகளைக் கொண்டு வந்தாலும் “நியாயமான”—“சுயேச்சையான” தேர்தல்களில் காங்கிரசு வெற்றி பெறவே முடியாது. அதே சமயம் அரசு நிதியையும், அரசு எந்திரத்தையும் ஆளும் கட்சி தனது தேர்தல் செயலனுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை எதிர்க்கட்சிகளால் தடுக்க முடியாது—வெறும் கூச்சல் போடுவது மட்டுமே முடியும்.

எதிர்க்கட்சிகளோ, தமது இலட்சியங்கள், கொள்கைகளை வைத்து மக்களைத் திரட்டி தேர்தல் வெற்றிகளை ஈட்டுவதற்கு முயலவில்லை. பாசிச ராஜீவ் கும்பலின் ஒரு ஊழல், அதிகார முறைகேடுகள், அநியாயமாகத் தனங்களைப் பிரச்சாரம் செய்தே ஆட்சியைப் பிடித்துவிட்ட ஆசைப்படுகின்றன. அதோடு வறுமை ஒழிப்பு வேலைவாய்ப்பை அடிப்படையாக உரிமையாக்குவது, அதிவிரைந்தைப் பரவலாக்குவது, தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள் உட்பட எல்லா கவர்ச்சி வாக்குறுதிகளையும் அள்ளி வீசினாலே போதும் என்று நம்புகின்றன.

எதிர்க்கட்சிகளில் பெரும் பாலானவை மூன்று அணிகளாக உள்ளன. கேரளம், மேற்குவங்கம், திரிபுரா, ஆகிய மாநிலங்களில் செல்வாக்குடைய போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள். மத்தியப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், டெல்லி—இமாச்சலப் பிரதேசம் ஆகியவற்றில் செல்வாக்குடைய பாரதிய ஜனசாகட்சி. இவை இரண்டுக்கும் இடையே

அதிகாரத் தரகர்கள், கட்சியின் கிழகுதட்டிய சமைகள் என்று ராஜீவ் சாடியவர்களை கொண்டு கட்சியை உயிர்ப்பிப்பதாக கூறுகிறார்கள்.

கள் நெருங்கிய உறவு கொள்வதற்காக மாவட்ட கிராமிய வளர்ச்சி கமிட்டிகளுக்காக அரசு 2,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க முடிவுசெய்துள்ளது. வளர்ச்சிப் பணி நிதியிடம் கட்சி ஊழியர்களுக்கு இந்த நடவடிக்கை நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தும்; இல்லையானால் அது அரசு அதிகாரவர்க்கத்தினரால் கட்டுப்படுத்தப்படும். “மக்களுக்கு அதிகாரம்”, “அனைவருக்கும் உணவு” ஆகிய முழக்கங்களும் பலவீனமான ஏழை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வாக்குறுதி அளிப்பதும் கட்சி ஊழியர்களை ஆயுத பாணியாக்கும்—ஆக, பதிரங்கமாகவே அரசு எந்திரத்தையும், அரசு நிதியையும் கட்சி நலன்களுக்காக செலவிடுவது என்று அதிகார முறைகேடு செய்யப் போகிறார்கள்.

பண ஆதிக்கத்தை முறியடிக்க அரசு நிதியளிப்பது; விகிதாச்சார அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது, தேர்தல் காலத்தைக் குறைப்பது” போன்ற எதிர்க்கட்சிகளின் முக்கியமான கோரிக்கைகளைக் கண்டு கொள்ளவில்லை; வாக்காளர் வயது குறைப்பதை மட்டும் அறிவித்துள்ளது—அதுவும் அடுத்த தேர்தலுக்குள் நடைமுறைக்கு வராதது; வறுமையைக் குறைப்பதற்கு உறுதிப்படுத்தி உள்ளன. தேர்தல் கமிஷனர்கள் கவர்ச்சி மேலும் தில்லுமுல்லுகள் செய்வதற்கான வகையில் திரிந்துள்ளன. காண்டு வரப்படுகிறது. கட்சி மாறல் தடைச் சட்டம், மும்நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை ஒரு முறை கேட்டைத் தடுக்காகப் பீற்றிக் கொண்டது, பாசிச ராஜீவ்கும்பல். உண்மையில் காங்கிரசர்களைக் கொத்தடிமைகளாக்கவும், எதிர்க்கட்சி அரசுகளைக் கவிழ்க்கவும் தான் அது பயன்படுகிறது.

முன்றாவதாக, தேர்தல் சீர்திருத்தங்கள்: தற்போது

மையக் கட்சிகளில் பெரும்பாலானவை “ஜனதா தளம்” என்கிற பெயரில் ஐக்கியப்பட்டுள்ளன. இந்தி ஜேம் வடமாநிலங்களில் செல்வாக்குள்ள ஜனதா தளம் திமுக, விடுவங்கு தேசக் கட்சி, அசாம் கவுபரிசத் போன்ற பிராந்திய கட்சிகளுடன் தேசியக் கூட்டணி அமைத்து மத்திய ஆட்சியைப்பிடிக்க முயலுகிறது. போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள் மோ, பாரதிய ஜனதாவுடனே சாத்தியமான இரண்டு பிரிவினரோடுமே இடப்பங்கீடு செய்து கொள்ள முயலுகிறது.

“பகுருணா, சந்திரசேகர், அஜித்சிங், தேவகௌடா போன்ற பதவிப்பித்தர்கள்; தேவிலால் போன்ற பழமை ஆறிக்கவாதிகள்; வி.சி சுக்லா, அருண் நேரு போன்ற சஞ்சய் சும்பலின் வழி

களுரின் மாநாட்டுச் செலவு மட்டும் இரண்டு கோடி ரூபாய். கர்நாடக ஜனதா அரசு முழு ஏற்பாட்டையும் செய்துள்ளது. பெங்களூர் மாநாட்டைப்போல இரண்டு மடங்கு பெரிதாக நடந்தது, சென்னை தேசிய முன்னணி துவக்க விழா—குறைந்தது மூன்று கோடி ரூபாய் வாரி இறைக்கப்பட்டது. தேர்தல்களில் பண ஆதிக்கத்தை முறியடிப்பதாகக் கூறும் இவர்களுடைய கட்சி—கூட்டணி துவக்க விழாவுக்கு மட்டும் 5 கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கிருந்து வந்தது இவ்வளவு பணம்?

பாசிச ராஜீவுக்கு எதிராக வீசும் அலையை மட்டும் ஜனதா தலைவர்கள் நம்பியிருக்கவில்லை, முக்கியமாகப் பிற்போக்கு சாதி அரசியல் அடிப்படையில் ஒட்டுப் பொறுக்கத் தீர்மானித்துள்ளார்

ஜனதாத்தலைவர்கள் சூசகமாகத் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஜாதி அடிப்படையில் திரண்டுள்ள இத்தலைவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பிற சிறுபான்மை இனத்தவரை மிரட்டி, தாக்கி ஒட்டுச் சாவுகளைக் கைப்பற்றி தேர்தல் வெற்றிகளைச் சாதித்துக் கொள்ளவும் தயங்கமாட்டார்கள். தேவிலால் சஞ்சய்சிங், அஜித்சிங் போன்றவர்களுக்கு ஏற்கனவே இந்த முறை கைவந்த கலையாகும். இப்படிப்பட்ட கட்சியைத்தான் தம்பக்கம் இழுத்துக் கூட்டணி அமைத்துக் கொள்வதற்கு போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள் முயற்சிக்கிறார்கள். பாசிச ராஜீவ் அரசின் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் மூலவரான வி.பிசிங்கைத் தான் முற்போக்காளராக போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள் சித்தரிக்கிறார்கள்.

பிற்போக்கு சாதி அரசியல் அடிப்படையில் ஒட்டுப்பொறுக்கத் தீர்மானித்துள்ள ஜனதா தள தலைவர்கள்

ஆக, தேர்தல்கள் வருமானால், ஆளும் கட்சி—எதிர்க் கட்சிகள் ஆகிய இருதரப்பினருக்கும் இடையிலான போட்டி அவர்களின் தேர்தல் அறிக்கைகள் அடிப்படையிலானவையாக இருக்காது. ஒட்டுப் பொறுக்குவதற்காக இருதரப்புமே சாத்தியமான அளவு கவர்ச்சிகரமான திட்டங்களை அறிவிக்கும். இதையும் ஒட்டிக் கொள்ளும் முதலாளித்துவப் பத்திரிக்கைகள், ‘மோதல் நபர்களுக்கிடையானதாக இருக்கும்; அதில் சரியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது மக்கள் பொறுப்புள்ளிருக்கின்றன. நாட்டின் பெரிய—தேசியக் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை இவர்கள் அனைவரும் ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகளே. காற்றடிக்கும் திசைக்கேற்ப—தேர்தல் வெற்றி வாய்ப்புக்கேற்ப கட்சி யாரும் பதவி வெறியர்களே. அதாவது போலிக் கம்யூனிஸ்டுகள், பாரதிய ஜனதாக்காரர்கள் மற்றும் பிராந்தியக் கட்சிகாரர்களைத் தவிர அனைவரும் காங்கிரசு—காந்தியக் குட்டையில் ஊறியவர்களே. வசதிக்கேற்ப நிறத்தை மாற்றிக் கொள்கிறார்கள். எனவே ஒட்டுப்பொறுக்கும் சண்டையில் ஈடுபட்டுள்ள நபர்களில் எவ்வாறானவர்களைத் தேடுவது என்பது கூட பயன்படாது.

வந்தவர்கள் ஆகிய சில தனி நபர்கள் தான் எதிர்க் கட்சி ஐக்கியத்துக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும், மதிப்பு—வெற்றிக்கும் தடையாக இருக்கிறார்கள்; இருந்த போதும் வி.பி.சிங், ராமகிருஷ்ண ஹெக்டே, மது கந்தவாதே போன்ற நேர்மை மிக்க திறமையும் மிக்க தலைவர்கள் இடப்பதால் ஜனதா தளம் தகுதியானவரை தேசிய மாற்றாக உருவாக முடியும்” என்று பத்திரிக்கைகள் பிரச்சாரம் செய்கின்றன. போலிக் கம்யூனிஸ்டுகளும் இதே கருத்துக்களை கூறி வருகிறார்கள்.

கள். ஜனதா தளம் நிறுவப்பட்ட மாநாட்டு மேடையில் கைகேள்வியை நின்ற தலைவர்கள் அகிர், குஜ்ஜார், ஜாட் மற்றும் தாக்கூர் ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள். இவை நான்கும் தான் வட இந்திய—இந்தியேசும் மாநிலங்களில் பெரும்பான்மையாக உள்ள சாதிச் சமுதாயங்களுக்கு முகமுடிகள் போட்டுக் கொண்ட போதும், உள்ளூர்க்குள் வெளிப்படையான வேறுபாடு அத்தலைவர்கள் மீட்டிக் கொள்கிறார்கள். (சமீபத்தில் துக்கர் “சோ”வுக்கு சந்திரசேகர் அளித்த பேட்டியில் ஜனதா அரசியல்தான் சரியான “ராஜதீரம்” என்பதாகக் கூறியுள்ளார்). புதிதாக வளரும் பிற்பட்ட—தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளை திரட்டும் பகுஜன் சமாஜ் கட்சியை முறியடிக்க சாதி அரசியல் அவசியம் என்பதை

ஒட்டியாவது, யாரையாவது வைத்து நாடாளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பைக் காத்திட வேண்டும் என்று நினைத்ததில் நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் தீராத தரகு அதிகார முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்களின் சுரண்டல், அடக்குமுறை நீடித்தற்கே உதவும். எனவே இவர்களோடு சேர்த்து நாடாளுமன்ற ஜனநாயக முறைக்கே முழுக்குப் போட வேண்டும். புதிய புரட்சிகர அமைப்பை நிறுவவேண்டும்.

தொழிற்சங்க புரோக்கர்களின் துரோகத்தனம்

தென்னிந்தியாவின் மான் செஸ்டர் என்றழைக்கப்படும் கோவைமாநகரத்தின் பழம் பெரும் பஞ்சாலைகளில் ஒன்று, ஆர். கே. மில்ஸ் என்றழைக்கப்படும் இராதாகிருஷ்ணாமில்ஸ்.

கோவை-பீளமேடு பகுதியில் சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவாக்கப்பட்ட இப்பஞ்சாலை இன்று 7 தொழிற்சாலைகளுக்கு தாய் ஸ்தாபனமாக உருவெடுத்துள்ளது. ஆனால் 7 தொழிற்சாலைகளின் தாய் ஸ்தாபனமான ஆர். கே. மில்ஸின் இன்றைய நிலையோ கழுதைகள் உறங்கும் சுவராக காட்சியளிக்கிறது.

2 ஆண்டுகாலமாக இழுத்து முடப்பட்டிருக்கும் இப்பஞ்சாலையில் வேலை பார்த்த 1300 தொழிலாளர்கள் அங்குமே, அவர்களுடைய குடும்பங்களும் சிறுகச் சிறுக செத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். 1300 தொழிலாளர்களில் 70 தொழிலாளர்கள் ஏற்கனவே கொலைப்பட்டினிக்கும் தீராத நோய்க்கும் கடன் தொல்லைக்கும் ஆட்பட்டு இறந்து விட்டனர்.

இறந்த தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்குக் கூட இதுவரை தொழிற்சாலையில் பிடித்தம் செய்யப்பட்ட குடும்ப நலத்தொகை, சம்பள நிலுவை போன்றவை யிடத்தங்கள் தரப்படவில்லை. அது மட்டுமல்ல; ஆலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட 1300 தொழிலாளர்களிடம் பிடித்தம் செய்த மேற்குறிப்பிட்ட தொகைகளை அரசாங்கத்திடம்கூட செலுத்தாமல் மொத்தமாக விழுங்கி விட்டது மில்ஸின் முதலாளியும், மத்திய மந்திரியுமான பிரபு குடும்பம்.

'78ல் தொழிற்சாலையை வாங்கிய உடனே ஆலையை சீரமைப்பது என்ற திட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கத்திடமிருந்து 3 கோடி ரூபாய் கடன் பெற்று ஏப்பம் விட்டு, மீண்டும் '86ஆம் ஆண்டில் 3 கோடி ரூபாய் புதுக் கடனுக்கு அடி போட்டது பிரபுவின் குடும்பம். ஏற்கனவே ஆலையின் உரிமையாளராகவிருந்தவரிடமிருந்து இரண்டாவது கடன் கிடைக்காமல் பேரணது. பெரிய அளவில் கையூட்டுக் கொடுத்தும் கடன் வாங்க முடியவில்லை. அதுவும் அம்பலமாகி விட்டது. இந்த வெளி முழுக்கையும் தொழிலாளர்கள் மீது திருப்பியது நிர்வாகம். ஆலை நலி

நெருக்கடி நிலையை தான் ஆதரிப்பதை தெரிவிக்க, இந்திராவின் 20 அம்ச திட்டத்திற்கு ஆதரவாக பெரிய பிரச்சாரமும் ஊர்வலமும் நடத்தி தன் தோலை காப்பாற்றிக் கொண்ட தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பச்சைத் துரோகிதான் தசேலர்!

வடைத்துவிட்டதாகக் காரணம் கூறி ஒட்டு மொத்தமாக தொழிலாளர்களை வெளியேற்றி ஆலையை இழுத்து முடியது.

தொழிலாளர்களின் நலவாங்கியான போராட்டங்களுக்குத் தலைமைக் கொடுப்பதற்காகவே அவதாரம் படுத்துள்ளதாக சவடால் அடிக்கும் ஒலிப் பொறுக்கி கட்சிகளின் தெரிந்துகொள்க. 2 ஆண்டுகாலமாக ஆலையை முடியிருக்கும் நிர்வாகத்திற்கெதிராக இதுவரை கொடுவொரு நிர்வாகமும் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, வெகுண்டெழுந்த தொழிலாளர்கள் தன்னெழுச்சியாகபுதிய போராட்டமுறைகளில் இறங்கிய போர்தெல்லாம் அதை காயடிக்கின்றனர் அல்லது ஆதரவளிக்காமல்

நட்டாற்றில் விட்டு வேடிக்கைப் பார்க்கின்றனர். இன்னும் சிலர் அப்பட்டமாகவே தொழிலாளர்களுக்கு துரோகமிழைக்கின்றனர். போராட்டங்களின்போது அனுபவமின்மையால் தொழிலாளர்கள் தரப்பிலிருந்து எழும் சிறுசிறு பிரச்சினைகளைக்கூட ஊதிப் பெருக்கி அதையே போராட்டத்தின் தோல்விக்கான காரணங்களாக வெட்கமில்லாமல் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர்.

உதாரணத்திற்கு ஆர்.கே. மில்ஸின் ஆலை நிர்வாகத்தை நேரிடையாக கவனித்துவரும் மத்திய மந்திரி பிரபுவின் தம்பி சிவராமகிருஷ்ணனை தென்னிந்திய துணி ஆலை முதலாளிகள் சங்கத்தில் வைத்துகேரோசியத்தயாராக இருந்த தொழிலாளர்களை சாந்தப்படுத்திமுதலாளியை பத்திரமாக வழியனுப்பி வைத்தனர் தொழிற்சங்க புரோக்கர்கள்.

● இவர்களே உருவாக்கிக் கொண்ட போராட்டக்கூட்டு கமிட்டி செயல்திட்டமே போடுவதில்லை. தன்னுடைய வேலையை தொழிலாளர்களிடம் விளக்கவோ விவாதிக்கவோ, ஏன் தொழிலாளர்களிடம் முறையாகத் தொடர்புகூட வைத்திருக்கவில்லை.

● தொழிலாளர்கள், தங்களுடைய கோரிக்கைகளைப்பற்றி பழைய முதலாளியிடம் (தற்போதைய ஆலை முதலாளியின் நெருங்கிய உறவினர் இவர்) பேசியதை காரணம் காட்டி (இதையும் அதிகாரபூர்வமாகத் தெரிவிக்கவில்லை) கூட்டுக் கமிட்டியிலிருந்து எச்.எம்.எஸ் தொழிற்சங்கம், திடீரென விலகிக் கொண்டது.

● இதே மாதிரி, கூட்டுக் கமிட்டியிலிருந்து ஐக்கிய பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் சங்கம் போன்றவர்களுக்கும் போராட்டத்திற்கும் எவ்விதசம்பந்தமும் இல்லை என பேடித்தனமாக போலீஸிடம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, விலகிக் கொண்டது. ஒட்டு பொறுக்கி தொழிற்சங்கங்களின் கையாலாக தனத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஆலை நிர்வாகம், போலீசு குடர்களை கூலிக்கு அமர்த்திக் கொண்டு தொழிலாளர்களின் ஊர்வலம், பேரணி, உண்ணாவிரத போராட்டங்களைக்கூட சிதரடிக்கும் வெறிச் செயலில் இறங்கியுள்ளது. அதோடு, ஆலை இயங்குவதற்கு தேவையான உயிராதாரமான இயந்திரங்களை

கள்ளத்தனமாக கடத்தவும் தொடர்ந்து எத்தனிக்கிறது.

குழம்பிய சூட்டையில் மீள் பிடிப்பதற்கு இப்போது குசேலர் தலைமை உள்ளே நுழைந்திருக்கிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக பல்வேறு ஓட்டுக் கட்சி தொழிற்சங்கங்களை நம்பி மோசம் போன தொழிலாளர்கள், கையில் கிடைத்ததைப் பிடித்து கரைசேரும் நியாயமான ஆசைக்கு உந்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் தங்கள் விடிவுக்கு குசேலர் தலைமையைத் தேர்ந்தெடுத்ததன் மூலம் ஓட்டைப் படகைக்கூட அல்ல, முதுகில் குத்தும் துரோகியை ஆரத் தழுவி யிருக்கிறார்கள். இது வரலாறு சொல்லும் பாடம்.

தொழிலாளர்களிடம் ஆயுதப் புரட்சியைப் பற்றியெல்லாம் பேசிய குசேலர், நெருக்கடி நிலையின் போது, மத்திய அரசு தன்னை என்கே சிறை வைத்து விடுமோ என அஞ்சி அரசின் காவில் குப்புற விழுந்தவர். நெருக்கடி நிலையை தான் ஆதரிப்பதை தெரிவிக்க, இந்திராவின் 20 அம்ச திட்டத்திற்கு ஆதரவாக, பெரிய பிரச்சாரமும், ஊர்வலமும் நடத்தி தப்பித்துக் கொண்ட, தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பச்சை துரோகி இவர். பட்டியல் போட்டு மாளமுடியாத அளவு, இவர் தலைமை தாங்கிய தொழிற்சாலைகளில், நிர்வாகத்திற்கு ஆதரவாக தொழிலாளர்கள் மீது பல துரோக ஒப்பந்தங்களை திணித்தவர்.

இங்கும், நிர்வாகத்துடன் பல துரோக ஒப்பந்தங்களை ரகசியமாக ஏற்றுக் கொண்டு, தொழிலாளர்களின் பசிக்கு இவர் பணம் பழம் காட்ட வற்புப்புண்டு. பிறகு, தொழிலாளர்களின் வயிற்று வலியைப் போக்க, முதலாளியிடம் சுருண்டு கிடப்பதானால் ஒரே வழி என்பார்.

இந்த பலவண்ண தொழிற்சங்க சூல்தான்களின் மோசடிக்கும் துரோகத்திற்கும் முடிவு கட்ட, பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மன்றமுற்சி எடுத்து புதிய-புரட்சி சமூக ஐக்கியத்தை தங்களுக்குள் முதலில் சாதிக்கவேண்டும். தங்கள் வாழ்வுக்கான போராட்டத்தை பிறபகுதி உழைக்கும் மக்களுடன் ஒற்றிணைந்து முன்நின்றுக்கவேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒப்பணிகள் கானல் நிராக தெரிநீராலும், விடாப்பிடியான, உறுதிமான, திட்டமிட்ட நடவடிக்கை மூலம், தொழிலாளர்களின் உழைப்பைக் குறைக்கவேண்டும். இதுவே இதுவரையில் மார்க்சிய உழைப்பைப் பற்றிப் நிற்பதன் மூலம், உழைக்க சாதிக்க முடியும்!

இக்கம்தம:க.இ.க.கோவை.

நடந்த நேரத்தில் எதை விற்றால் இலாபம் வரும் என்பதோடு விற்ற காத பொருளுக்கு எப்படி விளம்பரம் கொடுத்தால் வியாபாரமாகும் என்ற அமெரிக்க 'தொழில்' நுணுக்கத்தில் கொட்டை போட்டவர் தான் "உன்னால் முடியும் தம்பி" ஏமாற்று பேர்வழி உதயமூர்த்தி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை சொந்த நாட்டை உதறிவிட்டு அமெரிக்காவில் குடியேறி சகலவசதிகளுடன் வாழ்க்கையை அனுபவித்தவர். இவரைப் போலவே சொத்து, சுகம், உல்லாச வாழ்க்கை வெறிபிடித்து அமெரிக்காவுக்கு ஓடிப்போன அமெரிக்கா வாழ் தமிழர்கள் அமைப்பின் கர்த்தராக காலம் தள்ளியவர். அவ்வப்போது அமெரிக்காவுக்கு விஜயம் செய்த தமிழகத்தின் ஆட்சியதிக்காரத்திலிருந்த ஓட்டுப்பொறுக்கி கட்சிகளின் தலைவர்கள், தொழிலதிபர்களுக்கு வரவேற்புக் கொடுத்து வழியனுப்பி வைக்கும் நவ நாகரீகமான, நம்பகமான அதிகார தரக

களை அரசியலற்ற வாதத்தில் இழுத்துப் போட்டு மறைமுகமாகக் காங்கிரசுக்கு வலுச்சேர்க்க முயற்சிக்கிறது உதயமூர்த்தி கும்பல்.

"மனதில் உறுதி வேண்டும்" "விழிப்புணர்வுடன் செயலாற்ற வேண்டும்," "உன்னால் முடியும் தம்பி" என்று பாடம் எடுத்து சுய சிந்தனையை வளர்த்து, சொந்தக் காவில் நின்று போராடுவதற்கு பயிற்றுவிப்பதாக பசுபிக்க கொண்டே இற்றுவிழும் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை - கொட்டை போட்டு ஓட்டுப்பொறுக்கி கட்சி தலைவர்களை - மாற்றாக காண்பிக்கிறது உதயமூர்த்தி கும்பல்.

சமூக உணர்வோ, அறிவோ மக்களை அழுத்தும் பிரச்சினைகளுக்கு விஞ்ஞான பூர்வமான தீர்வோ எதுவும் இல்லாதபிழைப்பு வாதிகள் "உன்னால் முடியும் தம்பி" உதயமூர்த்தி என்பதை தனது நேரடி அனுபவம் மூலம் அறிந்துக் கொண்டதை புதிய ஜன

உதயமூர்த்தி:

இறக்குமதியான காங்கிரசுக்கைக் கூலி

ராக இருந்தவர். காங்கிரசு-எம்.ஜி.ஆர் எடுபிடி-பார்ப்பண மேல் சாதி வெறிபிடித்த மணியன் குடும்ப ஏடுகளில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியல்-கலாச்சாரத்தை புகழ்ந்து உபலட்சிந்தனை தொடர்களை அமுதியவர்.

தமிழகத்தின் ஆட்சி கட்டிவை பிடிப்பதற்கு வெறி கொண்ட இவரும் காங்கிரசுக் கட்சி, வரலாற்று மீறும் போன்ற சாதிய ரீதியில் பிடிப்பதற்கு உருவாக்கின மீறும் சாதிய சங்கத்தின் உழைப்பை ஊக்குவிக்கிறது. மறுபுறம் உதயமூர்த்தி போன்ற அமெரிக்க நாட்டல் அறிவாளிகளை இறக்குமதி செய்து நகர்புறத்து இளைஞர்களிடம் அரசியலற்றவாதத்தை தீவிரமாக பரப்புகிறது. குறிப்பாக திராவிட கட்சிகளின் அரசியற்பால் கவரப்பட்ட இளைஞர்கள், மாணவர்கள் அக்கட்சிகளின் 20 ஆண்டுகால பொறுக்கி அரசியலைக் கண்டு விரக்தியுற்று புதிய-மாற்று தலைமையை எதிர்நோக்கி கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் அவர்

நாயகம் வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறார் பூண்டி-புட்பம் கல்லூரியின் மாணவரும், மாணவர் மன்ற உறுப்பினருமான குணசேகரன்.

கூடந்த 22-9-88 விழாமுன் கால 10மணிக்கு எமது தஞ்சை பூண்டி-புட்பம் கல்லூரியில் நடைபெற்ற பாரதி விழாவிற்கு சிறப்பு பேச்சாளராக 'மக்கள் சக்தி இயக்க' அமைப்பாளர் டாக்டர் எம்.எஸ்.உதயமூர்த்தி அழைக்கப்பட்டார். கல்லூரியினுள் நுழையும் போதே அவரிடம் நாங்கள் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்தோம். அதில் ஈழப்பிடிச்சினை, இந்திய பிரச்சினை வட்டை நடப்பு அரசியல் குறித்து அவருடைய கருத்தை கேட்டிருந்தோம் ஆனால் கடைசி வரை இவை எதற்கும் அவர் பதில் சொல்லவேவில்லை. அவருடைய பேச்சின் தலைப்பான பாரதியைப் பற்றிகூட அவர் கருத்துக் கூறவில்லை. தன்னுடைய பேச்சின் மூலம் நேரத்தையும் தன்னுடைய அமைப்பின் பிரச்சாரத்திற்காகவே எடுத்துக் கொண்டார்.

துவக்கத்திலேயே 'மாலை மற்றும் அன்பளிப்புகளை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன்' என்று ஒரு 'ஸ்டண்டு' அடித்துவிட்டு இடையிடையே வேலைப்பாடு மிக்க தஞ்சாவூர் தட்டை ஆசையுடன் அன்பளிப்பாக வாங்கி, மூட்டை கட்டிக் கொண்டார். அவ்வப்போது அமெரிக்க மாடலில் சேட்டைகள் செய்து மாணவர்களுக்கு கல்கலப்பூட்டி நேரத்தை போக்கினார். சாதாரணமாக வணக்கம் வைக்கும் முறை தவறானது என்றும் வலக்கையை ஒரு முறுக்கு முறுக்கி நெற்றியில் வைத்து வணக்கம் செய்யவேண்டும் என்று செயல்விளக்கம் கொடுத்தார். பேசிய பேச்சில் பாதி நேரத்தில் அமெரிக்காவில் அனைவரும் அறிவாளிகள், புத்திசாலிகள், அமெரிக்கா ஒரு சொர்க்க பூமி என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனார். ஏராளமான அரிய புத்தகங்களை எழுதிய தன்னை 'மயிலாடுதுறை கண்ட மாமேதை' என்று மக்கள் புதழ்வதாக தனக்குத் தானே தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டார். கேள்விகளை எழுதிக்கொடுத்து விட்டு பரிஷுக்கு காத்து கிடந்த

டேரம். 'விளக்கம் மற்றும் சந்தேகங்களை தெளிவு செய்வதற்காக தான் வந்தேன்' என்றார். அப்போதே எங்களை மேலும் கீழும் பார்த்தனர் அவரது சகபாடிகள்.

உதய மூர்த்தியிடம் நாங்கள் பேச முற்பட்டபோது அவர்களேட்ட முதல் கேள்வி 'எனது புத்தகங்களை யெல்லாம் வாங்கி விட்டீர்களா?' என்பதுதான். 'இல்லை' யென்றோம். கடுப்பாக, 'எனது புத்தகங்களை படிக்காமல் இங்கே ஏன், எப்படி வந்தீர்கள்?' என்றார். அவர் கட்டிடத்தில் உட்கார்ந்துக் கொண்டு எங்களை நிற்க வைத்தே பேசினார். உட்காரலாம் என்றால் 'கீழே தரையில் உட்காருங்கள்' என்றார். சுயமரியாதை கொள்கையுடைய எங்களுக்கு தர்ம சங்கடமாக இருந்தாலும், என்ன தான் செய்கிறார் என்று பார்ப்பதற்காக ஒத்துப் போனோம்.

நாங்கள் பேச முற்பட்ட போதெல்லாம் எங்களை பேசவே விடவில்லை அவர். மீண்டும் இங்கிலாந்தில் அப்படி, அமெரிக்காவில் இப்படி என அளந்தார். இடையே

வியை தவிர்த்தோம். '20 ஆண்டு கால திராவிட கட்சிகளின் ஆட்சி இருண்ட ஆட்சி' என்கிறீர்களே, காங்கிரசு ஆட்சி என்ன ரொம்ப வெளிச்சமான ஆட்சியா? என கேட்டதற்கு பதில் இல்லை. எரிச்சலையே கக்கினார்.

எங்களின் படிப்பை விசாரித்தார். ஒருவர் தான் முதுகலை தமிழர் இலக்கியம் படிப்பதாக கூறினார். அவ்வளவுதான். ஏன் தமிழை படிக்கிறீர்கள்? தமிழ் படித்தால் உங்களுக்கு வேலை கிடைக்குமா? என்று ஆலோசனை வழங்க ஆரம்பித்தார். 'தாய் மொழியை நன்கு கற்றுணர்வதுதான் எனது லட்சியம்' என நண்பர் சொன்னதும் வாயை பொத்திக் கொண்டார்.

எங்களைப் போல் எத்தனை யோ இளைஞர்கள், உதயமூர்த்தியை அறிவிக்க ஆரோளி, அரசியல் அறநெறி காளர் என அப்பாவித் தனமாக மும்பிக்கொண்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு முன்னெச்சரிக்கையாகத்தான்— உதய மூர்த்தியின் பிரமையை பக்கந்தான்— எங்களு அனுபவங்களை அளிக்கின்றோம்.

தமிழகத்தின் 20 ஆண்டுகால பொறுக்கி அரசியலைக் கண்டு வீரத்தியற்றியுபுதிய மாற்று தலைமையை எதிர்த்தோக்கி கொண்டிருக்கும் மாணவர்கள்-இளைஞர்களை அரசியலற்ற வாதத்தில் இழுத்து மறைமுகமாக காங்கிரசுக்கு வலுச் சேர்க்க முயற்சிக்கிறார், "உன்னால் முடியும் தமிழ்" உதயமூர்த்தி!

எங்களுக்கு மிகுந்த ஏமாற்றமேற்பட்டபடியால் கூட்டம் முடிந்ததும் அவரைச் சந்திக்க முயற்சித்தோம். மதியம் 2-மணிக்குத் தஞ்சை, தமிழ்நாடு ஓட்டலுக்கு வாருங்கள் என சுற்றியிருந்தவர்கள் சொன்னார்கள். 2-மணிக்கு போனால் 3-மணிக்கு என்று சொன்னார்கள்.

ஒரு வழியாக 3-மணிக்கு அவரை சந்தித்தோம். உடனே ஒருவர் வந்து எங்களிடம் தலைக்கு ஒரு படிவத்தைக் கொடுத்தார். அது என்ன என்று கேட்ட போது 'இயக்கத்தில் சேர விண்ணப்பம்', என்றனர். மொத்தமாக சென்றிருந்த நாங்கள் 10 பேரும் விண்ணப்பத்தை வாங்க மறுத்து விட்டோம்.

நாங்கள் புகுந்து(1) ஈழப் பிரச்சினை, புதிய கல்வி கொள்கை, இட ஒதுக்கீடு இந்தி, தீணிப்பு ஆகியவற்றில் அவருடைய நிலைப்பாட்டைக் கேட்டோம். கேள்வியைத் தவிர்ப்பதில் குறியாய் இருந்தார். நாங்கள் கேள்வியை ரூபகப்படுத்த முற்பட்ட போதெல்லாம் எரிந்து விழுந்து சீற ஆரம்பித்தார். பதில் வராமல் போகவே, அக்கேள்விகளை விட்டு விட்டு 'வரும் தேர்தலில் பங்கெடுப்பீர்களா?' என்றோம். 'கையால் தாசு இல்லலையே, அதனால் நிற்கமாட்டோம்' என்றார். 'காசு எதற்கு ஓட்டை விலைக்கு வாங்குவா? என கேட்க நினைத்தோம். கட்டாயம் கை கலப்பு தான் வரும் என உணர்ந்து கேள்

படிபடிப்புகள்!
புதிய கலாச்சாரம்
 (மக்கள் கலை இலக்கியக் கழக காலாண்டிதழ்)
நவம்பர் '88 - ஜூன் '89 இதழில்...

- மாநாடுகளைக் கொளுத்தும் மடமையும் கையாலாகாத காசிதீச சட்டங்களும்
- 'கிசு கிசு' பத்திரிக்கைகளின் போதை வியாபாரம்
- இவர் யாருடைய ஆணு? இன்னும், கவிதைகள், சிறுகதைகள்

பீரங்கித் திருடனுக்கு போலீசு விசுவாசம்!

மதுரை காந்தி கிராமத்திற்கு வந்த பீரங்கித் திருடன் ராஜீவ் அம்பலப்படுத்தி சமய நல்லூர் புதிய கலாச்சாரம் வாசகர் வட்டம் சார்பில் பிரச்சார இயக்கம் எடுக்கப் பட்டது.

“ஈழத் தமிழர் கொலைக் காரன் ராஜீவே திரும்பி போ”
“பீரங்கித் திருடன் ராஜீவே திரும்பி போ” என்ற வாசகங்கள் அடங்கிய போஸ்டர்கள் சுற்று புறப் பகுதிகள் முழுவதும் ஒட்டப் பட்டது.

இதன் தொடர்ச்சியாக போலீசு கும்பலின் ‘பிபூ’ உளவு பிரிவு போலீசு சமய நல்லூருக்கு 2, 3 முறை வந்து மேற்பார்வை நடிக் கத் தொடங்கின. குறிப்பாக பெட்டிக் கடைக்காரர்களிடம் வாசகர் வட்ட தோழர்களைப் பற்றி விசாரித்துள்ளன.

பட்டிரிக்கை போடும் கடைகளுக்கு சென்று, தான் விவசாயிகள் விடு தலை முன்னணி உசிலம்பட்டி பகுதியிலிருந்து வருவதாகவும் ‘வி.வி.மு அமைப்பாளர் ராம சாயை இங்கு பார்க்க முடியுமா’ என்று விசாரிப்புகேட்டு போயிருக்

காழர் ராமசாயியிடம் விசாரிப்பட்டு போலீசு நாய் ‘சோசா’ நிருபராக புதிய ஜனநாய சகர் வட்டம் பற் றி விசாரிப்புகேட்டு மூக்குடை தது.

போக்குவரத்து சாலையா?
மரண வழிப்பாதையா?

எருமை மாட்டின் மீது மழைபெய்தால் அது கூட கொஞ்சம் இப்படி அப்படி நகரும். ஆனால், ஆட்சி யிலிருக்கும் ஒட்டுப் பொறுக்கி களுக்கும் அதிகாரவர்க்கத்திற்கும் எந்த சொரணையும் கிடையாது! இந்திய நகரங்கள் முழுவதும் வாய் பிளந்துக் கொண்டிருக்கும் சாலை களும், சாலைகள் என்ற பெயரில் இருக்கும் குண்டும் குழியும் செம் மண குவியலும் இதற்கு ஒரு சான்று.

தென் ஆற்காடு மாவட்டம் சங்கராபுரம்பகுதியும், கல்வராயன் மலைத் தொடரை ஒட்டிய 100க் கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் வாழும் மலைவாழ் மக்களின் நிலை யும் சோகங்களிலும் மிகவும் துயர மானது. இங்கிருக்கும் சாலைகளில்

பஸ் போக்குவரத்து மட்டுமல்ல, சைக்கிளிலோ, நடந்தோ செல் வதுகூட அபாயகரமானது. சாலையென இருக்கும் சரணைக் கற்களின்மீது கால் வைத்தால் எங்கு கொண்டு போய் விடுமோ தெரியாது. பழக்கமில்லாதவர்கள் காலை பரப்பிக் கொண்டு விழுவ தும், பழக்கமானவர்கள் கூரான கற்கள்மீது கால் வைத்து நரக வேதனையுடன் வீடு போய் சேரு வதும் வழக்கமான ஒன்று. யார் லாரியை முதலில் தலைகீழாக கவிழ்ப்பது என போட்டி வைத்து கொண்டுவந்ததுமாதிரி இச்சாலை களில் செல்லும் கரும்பு லாரிகள் அடிக்கடி தலைகீழாக கவிழ்ந்து கிடக்கும்.

இந்நிலையில் பகுதி மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்து மக்

மதுரை-தேனி ‘புதிய ஜனநாய கம்’ வாசகர் வட்டம் சார்பில் திருமலாபுரம் கிராமத்தில் விவசாயிகள் விடுதலை முன்னணி விளக்கப்பொதுக்கூட்டம் 27.9.88 அன்று நடத்தினோம். கருப்பத் தேவன்பட்டி வி.வி.மு தேழர் செல்வராசு தலைமை தாங்க, உசிலை வட்டத் தேழர்கள் பி. பி. இராமசாமி, தனம் ஆகியோர் தலைப்புரையாற்றினார்கள். உத்தம பாகம் மீது வட்டம் வி.வி.மு தேழர்கள் வழங்கிய புரட்சிகர கலை நிகழ்ச்சி எஞ்சியுடன் இருந்தது. இப்பகுதி மக்கள் தங்கள் வறுமையிலிருந்து வட்டம் நடத் துவதற்கும் அமைப்பு வளர்ச்சிக்கு மாக ரூபாய் 672,000 இன்கொடையாக கொடுத்தனர்.

வழக்கம் போல இங்கும் போலீசுக் கும்பல் மூக்கை நுழைத் துமூக்குடைப்பட்டு சென்றது. பகுதி தேழர்களிடம் தேரிடையாக விசாரிக்க தொடை நடுங்கிய

போலீசு, தேழர்களின் தாய், தந்தையர்களிடம், துணைவியர்களிடம் பீதியூட்டி சுற்றி வளைத்து மூக்கைத் தொட்டது. கிராம அளவில் நடந்த கூட்டத்திற்கு பெரும்

களைத் திரட்டி 17.10.88 அன்று ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தை ஆவேசமான முழக்கங்களுடன் சங்கராபுரத்தில் வி.வி.மு நடத்தியது. “மக்கள் போகும்பாதையா? இது பன்றிகள் புரளும் சாக்கடையா?” “மக்கள் பணத்தை கோடி கோடியாய் தின்று கொழுக்கும் எருமைகளே ஒருநாள் கூத்துக்கு மந்திரிகளுக்கு மட்டும் மொழுமொழு பாதை ஒரு கோடா?” என அதிகாரிகளையும் அரசியல்வாதிகளையும் விளித்து முழக்கமிட்டது மக்களைப் பெரிதும் ஈர்த்தது.

ஊர்வல முடிவில் நெடுஞ்சாலைத் துறை அலுவலகத்தின் முன்பு நீண்ட நேரம் ஆர்ப்பாட்ட முழக்கமிட்டு சிற்றூரையாற்றியது, அமைப்பின்மீது மக்களுக்கு நல்ல நம்பிக்கையைக் கொடுத்தது. வருங்காலங்களில் வி.வி.மு மக்களை இன்னும் பெரிய அளவில் திரட்டி சாலை மறியல், அலுவலக முற்றுகை போராட்டங்களில் ஈடுபடும் என மக்களுக்கு உறுதியளிக்கப்பட்டது. இதே விபரங்கள் அடங்கிய மனு ஒன்று நெடுஞ்சாலை அலுவலகத்திடம் கொடுக்கப்பட்டது.

மலைவாழ் மக்களின் ஒட்டுக்களையே பிரதானமாய் நம்பி நிற்கும் அதிமுக முன்னாள் எம்.எல்.ஏ கவிதீர்த்தான், வி.வி.மு போராட்டத்தைக் கண்டு கலக்கமுற்று திடீர்கரிசனத்தோடு அத்த—த்தில் உடனடியாக பஸ் விடவில்லை பானால் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாக ‘ஸ்டண்ட்’ அடித்தார். சாலை சீரமைப்புப் பற்றி முச்சு விடவில்லை. ஏனென்றால் இது நாள் வரையில் அப்பகுதிக்கு எம் எல்ஏவாக அவர்தான் இருந்தார். அப்போது ஏன் சீரமைக்கவில்லை யென மக்கள் காறி உமிழ்வார்கள் என்று பயம்! பகுதியின் மற்ற ஒட்டுப் பொறுக்கி கட்சிகளும் இவரைப் போல் ‘ஸ்டண்ட்’ அடிக்க, தாசில்தார் சமாதானம் செய்ய பிறகு அதே வேகத்தில் போராட்டத்தை கைவிடுவதாகக் கூறி மக்கள் மத்தியில் தோலுரிந்த கோழியாக நிற்கின்றனர்.

ஒட்டுப் பொறுக்கிகளின் திடீர்கரிசனத்தையும் ‘அந்தர் பல்டி’ யையும் விவிமு மக்களிடம் விளக்கியது. வி.வி.மு. சாலை போடும் வரை போராட்டத்திலிருந்து பின்வாங்காது எனவும், சாலை போடும்போது மக்களைத் திரட்டி எச்சரிக்கையாய் இருந்து ஒழுங்கான முறையில் சாலை போட வைக்கும் எனவும் உறுதியளித்தது. விவிமு ஏற்கனவே இம்மாதிரி, பொய்க்குணம், புதுப்பட்டு, எல்.என் பட்டி, போன்ற ஊர்களில் அதிகாரிகளை போராட்டங்களின் மூலம் நிர்நந்தப்படுத்தி சாலைகளை ஒழுங்காக போட வைத்துள்ளதை பிரச்சாரம் செய்து நம்பிக்கைபூட்டியது.

இவன், விவசாயிகள் விடுதலை முன்னணி கல்லை வட்டம்

சாதிக் கலவரத்திற்கு எதிராக...

புள்ளையைக் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலை ஆட்டுவது போல வன்னிய சாதிய சங்க தலைமையுடன் கூடக்கூலாவிடக் கொண்டே—மறைமுக ஆதரவு அளித்துக் கொண்டே—வன்னிய—அரிசன சாதிக் கலவரத்தை தடுத்து நிறுத்த ‘வரலாறு காணா சமாதான ஒப்பந்தம்’ போட்டு நாடா மாடுகளை காங்கிரசு.

சாதிப் போராட்டத்தில் பலியானவர்

மோப்பம் சீடித்தபோலீசு மூக்குடைபட்டது

கும்பலாக 13 போலீசு வந்திருந்த ஆங்காங்கே குசுகுவென விசாரித்து குறிப்பெடுத்து மக்களை மிரள வைக்கநாயாய் அலைந்தது. போதையில் இருந்த 2 போலீசுக் காரர்கள் ஒரு தோழரிடம் தனியாக அணுகி, “பாதுகாப்புக்கு வந்திருக்கும் போலீசுக்கு ஏதாவது பாத்து செய்யுங்கள்” என்று கேட்க, மக்கள் மத்தியில் தோழர்களிடம் நன்றாக ‘வாங்கி’ கட்டி கொண்டு சென்றனர்.

ஒரு தோழரின் துணைவியார் பீதியடைந்து, விவிமுவினிருந்து கணவரை விலக வைக்க ஊர் பஞ்சாயத்தை கூட்டுமளவு அமைப்பின் மீது வெறித்தனமான பொய் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டது போலீசு. தோழர்கள் பிரச்சினையை பொறுமையாகவும், கனியாகவும் கையாண்டு போலீசின் மத்தியில் கரிமையப் பூசினர்.

ஆரம்பத்தில் மக்கள் சிறிது அச்ச உணர்வோடு இருந்தாலும், ஒவ்வொரு விஷயத்திலும்—போலீசை எதிர்ப்பது உட்பட தோழர்களின் சொல்லும் செயலும் ஒன்றாயிருப்பதை உணர்ந்து, நம் அமைப்பின்மீதும் தோழர்கள் மீதும் நம்பிக்கை பெற்றார்கள். சிறுசிறு உதவிகளையும் உற்சாகத்தோடு செய்ய முன் வந்து உதவினார்கள்.

இதை மக்களிடம் விளக்கும் முகமாக வன்னியர்—அரிசன சாதிக் கலவரத்தால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தின், குமரூசிப்பாளையேப்ளா நத்தம், வட்டூர், அந்வேலி, பகுதிகளில் அம்பலப்பேர்தும் சுவரொட்டின் ஒட்டப்பட்டது.

கலங்கிய குட்டையில் ஆதாயம் தேட காத்திருந்த ஒட்டுப் பொறுக்கி கட்சிகள் மத்தியில், பாட்சிகர அமைப்புகள் சரியான நிலைப்பாட்டை எடுத்து பிரச்சாரம் செய்து தது மக்கள் மத்தியில் பரவலாக வரவேற்கப்பட்டது.

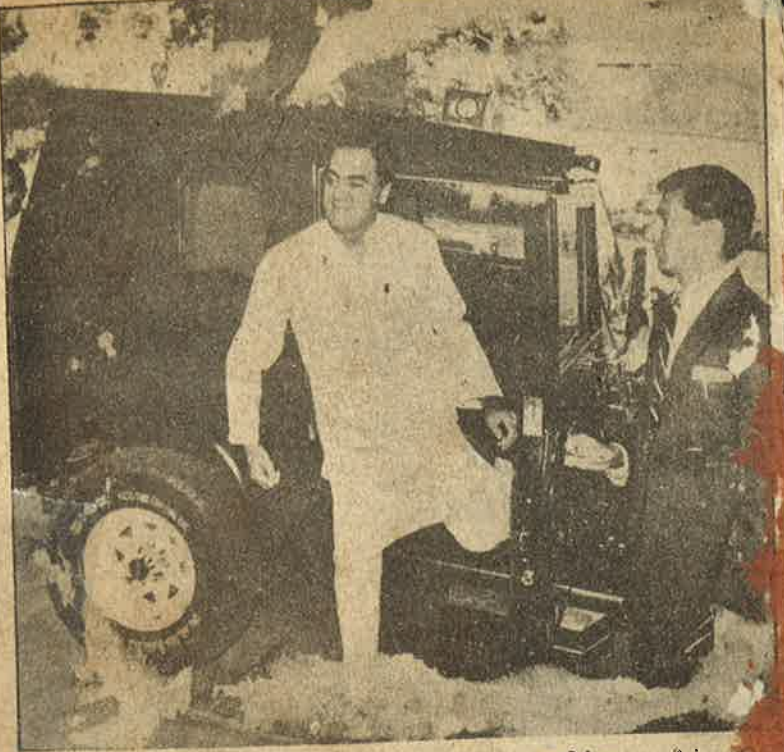
—புதிய சூட்சும நெய்

புத்தகம் குறிக்கும் பூரிப்போடு அள்ளிக் குதித்து வருகிறாரே, இன்னய பிரதமர்! எதற்கு? மின்னல் வேக கார் பயணம் பிரியரான ராஜீவுக்கு அவர் மிகவும் விரும்பும் ரோவர் ஜீப் பயணம் தான் அவரை இந்த அளவுக்கு உற்சாகப்படுத்தி விட்டது.

இந்த ரோவர் ஜீப்பில் ராஜீவ் பயணம் செய்ய இந்திய அரசு செய்யும் ஊதாரித்தனங்கள் ஏராளம். மூன்று உள்நூர் 'மாடல்' மதிந்திரா ஜீப்புகள் வாங்கப்பட்டு லட்ச சூபாய் செலவில் அவைகள் ரோவர் ஜீப் மாடலுக்கு மாற்றப் பட்டன. இந்த போலி ரோவரில் எடுகோக்கள் உடன் வர, நிஜ ரோவரில் ராஜீவின் உல்லாசப் பயணம் நடத்தினார். ராஜீவைப் பாதுகாக்க, எதிரிகளைத் திசை திருப்ப இந்த ஏற்பாடாய்

இது மட்டுமல்ல, புவளி நாட்டுப் பயணம் என்றால் ராஜீவுக்கு தனி விமானம். அவசரத்தினைக்கு என்று கூடவே இன்னொரு காலி விமானம். உள்நூர் பயணம் என்றால் ராஜீவுக்கு மட்டுமல்ல, அவருடைய ரோவர் ஜீப்புக்கும் தனி விமானம். ரோவர் ஜீப் பழுது பட்டால் சரி பார்க்க தொழில் வல்லுநர்கள் பட்டாளம். அதனை வசதியுடைய நகரும் மருத்துவமனை, குண்டு துளைக்காத காரர்கள், கேளிக்கை, உணவு, பாதுகாப்பு, உளவு கும் பல்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனி ராணுவ விமானம். ராஜீவ் இடம் பெயர்தால், கூடவே டில்லி தர்பாரும் வானத்தில் மிதந்து வருமாறு முழு ஏற்பாடு!

இதோ, இது பஞ்சாப் மாநிலத்தில் ராஜீவ் வருகை - பாதுகாப்புக் கூக செய்யும் அதிரடி மிரட்டல்; தடலடி ராணுவ நடவடிக்கை. இங்கு மட்டுமல்ல, நாட்டின்

இதுதான் இன்றைய இந்தியா

எந்தப் பகுதிக்கு ராஜீவ் வராலும், அப்பகுதி மக்கள், பரக இளைஞர்கள் இப்படித் துப்பாக்கி முனையில் மிரட்டுபடுகிறார்கள், கண்காணிக்கப்படுகிறார்கள், சிறை வைக்கப்படுகிறார்கள். ராஜீவ் செல்லும் பாதையில் இருக்கும் அமரங்கள் கூட மொட்டைப் படுகின்றன. அவர் லுப்பெ பகுதியில், மக்கள் அவை அட்டையுடன் வெளிவர முடியா நிலைமை. அப்பகுதியில் இருக்கும் தனியார் மற்றும் பொது மருத்துவமனைகளில் புதிதாக நோயாளிகள் சேர்க்கப்படுவது ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே தடுக்கப்படுகிறது.

யிட்டில், பெண்கள் உழைத்து வந்து கொடுக்கும் சொற்பக்கையும் குடித்துவிட்டு குடும்பம் பிரிவி போடும் குடிகார பேற்பைப் போல் - இந்தியனின் விடப் பணத்தில் உசெலவு, உல்லாச பயணம் பாசிச ராஜீவுக்கு பல சூபாய் செலவில் பாதுகாப்பு! கள் ரத்தத்தை விற்றுப்பிழைக்கும் உழைக்கும் மக்கள், எதிரிப்பணியின் உளவாளிகள் போல் மிரட்டப்பட்டு, சுற்றி வளைக்கப்பட்டு சிறை வைக்கப்படும் கொடுமை ராஜீவின் பாதுகாப்பைக் காரண காட்டி அரசியல் எதிரிகளோழைத்தனமாக - கேவலமா முறையில் பழிவாங்கப்படும் கெரம்! இந்த அட்டேழியத்திற்கு அவமானத்திற்கு முடிவு கட்டு எப்போது?

